"Всех верну живыми!.."

8-9 стор.

www.krula.com.ua

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

Крила України

27 – 31 серпня 2012 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 35 (646)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

"...З поверненням до бойового строю!"

Саме це привітання лунало на адресу і екіпажу, і тактичного винищувача Су-27УБ під бортовим номером 71, який після комплексу відновлювальних робіт на авіаремонтному підприємстві "МіГремонт" здійснив посадку на базовому аеродромі.

2 стор.

Українські авіатори відзначили професійне свято

5 стор.

У Криму відпрацьовано взаємодію морської піхоти та авіації

6 стор.

Сектор безпеки та оборони держави: реформування набирає обертів

У Кабінеті Міністрів України відбувся брифінг "Урядові заходи щодо відновлення стану технічної готовності озброєння та військової техніки у 2012 році", за участю заступника Міністра оборони України – керівника апарату Володимира Можаровського. "Міністерство спільно з Мінекономрозвитку та концерном "Укроборонпром" зараз активно працює у напрямі створення єдиної та чіткої вертикалі прийняття рішень щодо розроблення озброєння та військової техніки, прийняття його на озброєння, організації серійного виробництва та ремонту". Про це представникам ЗМІ повідомив Володимир Можаровський під час брифінгу.

Він також відзначив, що сучасний стан Збройних Сил України, бойовий та технічний потенціал озброєння і військової техніки є предметом постійної та підвищеної уваги з боку Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, Верховної Ради та Кабінету Міністрів.

– На сьогодні вже прийнято низку основоположних документів оборонного планування, зокрема, Стратегію національної безпеки та Воєнну доктрини. Завершується оборонний огляд, на погодженні в Адміністрації Президента знаходяться проекти Стратегічного оборонного бюлетеня та Концепції реформування та розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року. Ці документи визначать стратегію розвитку не тільки Збройних Сил України, а й загалом сектору безпеки та оборони держави, – наголосив заступник Міністра.

Продовження на 3 стор.

З РОБОЧИМ ВІЗИТОМ

ХУПС на порозі реорганізації

Напередодні початку у військових навчальних закладах Збройних Сил України нового навчального року начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил генерал-полковник Володимир Замана та командувач Повітряних Сил ЗС України військовий льотчик 1-го класу генерал-лейтенант Юрій Байдак з одноденним робочим візитом знаходилися у Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Разом з ними у видовому вузі працювали начальник Академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного генерал-лейтенант Павло Ткачук та офіцери Генерального штабу ЗС України.

На початку роботи генералів та офіцерів в університеті тимчасово виконуючий обов'язки начальника ХУПС військовий льотчик 1-го класу полковник Андрій Алімпієв у залі засідання вченої ради провів презентацію навчального закладу.

– За всю понад 80-и річну історію нашого вузу було підготовлено 120 тисяч офіцерів, 578 з них у подальшому стали Героями Радянського Союзу і 27 – льотчиками-космонавтами. На сьогодні налагоджений навчальний процес дозволяє випускати висококваліфікованих фахівців для подальшої служби в авіаційних частинах та підрозділах протиповітряної оборони, – зазначив полковник Андрій Алімпієв.

Після спілкування з командним складом Харківського університету Повітряних Сил генерал-полковник Володимир Замана коротко виклав свої міркування стосовно оптимізації загальної чисельності викладацького складу та структурних підрозділів університету.

– Кількість факультетів повинна відповідати завданням з підготовки офіцерів, а відсоток цивільних викладачів по відношенню до педагогів у погонах потроху збільшуватись. Для покращання ж навчального процесу ХУПСу будуть виділені необхідні кошти. При цьому стрімких позитивних результатів ніхто не вимагатиме, необхідна лише послідовна планомірна робота, – зазначив генерал-полковник Володимир Замана.

Говорячи про Військовий коледж сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил наголосив на необхідності кардинальних змін в організації навчального процесу, як це вже роблять в інших військово-навчальних закладах.

Зі всіма зауваженнями погодився генерал-лейтенант Юрій Байдак та пообіцяв взяти на особистий контроль деякі організаційні питання.

Далі перед генералами та офіцерами виступив начальник Академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного генерал-лейтенант Павло Ткачук.

– Я прибув до Харкова з метою ознайомлення з науковими та педагогічними надбаннями колег. Щось краще є на Слобожанщині, а дещо – й на Галичині. Тому закликаю до широкого обміну досвідом між нашими славетними вузами, – сказав генерал.

Після цього генерал-полковник Володимир Замана разом із іншими генералами та офіцерами оглянув навчально-матеріальну базу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

На завершення начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил генерал-полковник Володимир Замана направився до розташування 203-ї навчальної авіаційної бригади, з аеродрому якої вилетів до Києва.

Дмитро Горбунов.
м. Харків.
Фото автора.

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

"...З поверненням до бойового строю!"

Саме це привітання лунало на адресу і екіпажу, і тактичного винищувача Су-27УБ під бортовим номером 71 зі складу Миргородської авіаційної бригади, який після комплексу відновлювальних робіт на авіаремонтному підприємстві "МіГремонт" здійснив посадку на базовому аеродромі. Особовий склад частини отримав ще одну одиницю бойової техніки, що значно сприятиме підвищенню динаміки та якості фахової підготовки льотного складу.

– Протягом нинішнього року це вже четвертий екземпляр авіатехніки, яка пройшла комплекс відновлювальних робіт, – зазначив командир авіаційної бригади полковник Олег Гесь. – І ми щиро вдячні і керівництву держави, і трудовому колективу підприємства "МіГремонт", і особисто його директору Сергію Фурдилу за їхню звитяжну працю, професіоналізм та сумлінність. Свою справу вони роблять не просто якісно, а вкладають у неї душу і талант. Тому ми так упевнено почуваємо себе в повітрі, адже знаємо – оновлена на підприємстві бойова техніка нас не підведе.

Повний цикл ремонтних робіт включав у себе всебічну діагностику та відновлення вузлів та агрегатів, перевірку їх працездатності і, звісно, обліт на виявлення можливих несправностей. Але екіпаж у складі підполковників Олександра Оксанченка та Володимира Цапенка здійснив обліт без зауважень. Через певний час вже наземний склад Миргородської авіаційної бригади радо приймав у свої обійми бойових побратимів на рідній землі. Свої враження від перельоту екіпаж крилатої машини висловив словами щирого захоплення: "Клас! У польоті усі системи та обладнання відпрацювали стабільно, хоча певні корективи внесли погодні умови, і після прийому сподіваємось на якнайскоріше включення борту "71" до планової таблиці виконання польотних завдань..." Але до цього літак повинен пройти певний цикл технічного обслуговування у ТЕЧ авіабригади, і лише потім він стане до бойового порядку, виконуючи завдання за призначенням.

Володимир Лазарєв.
м. Полтава.
Фото Олександра Макухи.

ЛМЗ

...До Миколаєва – за підвищенням у класі

Три бомбардувальники Су-24М і один бомбардувальник-розвідник Су-24МР зі складу сьомої бригади тактичної авіації Повітряного командування "Захід" для участі у двотижневому льотно-методичному зборі екіпажів бомбардувальної, розвідувальної та штурмової авіації на підвищення класності виконали перебазування зі Старокостянтинова на військовий аеродром "Кульбакіне".

Командир бригади військовий льотчик першого класу полковник Сергій Близнюк повідомив, що в ході перебазування екіпажі літаків відпрацьовували практичні дії відповідно до курсу бойової підготовки авіації.

Напередодні двома рейсами військового транспортного літака Ан-26 зі Старокостянтинова до Миколаєва відбули більше шести десятків військовослужбовців бригади – льотчики, штурмани, техніки, інженери, офіцери управління, тилу та авіаційно-технічне майно для забезпечення польотів.

Заступник командира бригади тактичної авіації з виховної роботи підполковник Микола Старушик підкреслив, що у льотно-методичному зборі візьмуть участь 19 льотчиків і штурманів Старокостянтинівської бригади. Він також додав, що вперше участь у зборах візьмуть молоді льотчики – штурман авіаційної ескадрильї капітан Євген Мельник, командири ланок капітани Андрій Коростиленко і Костянтин Ходак, старші льотчики ланок капітан Федір Баришок і старший лейтенант Дмитро Блискун та штурман авіаційного забезпечення капітан Микола Савчук.

Андрій Агєєв.
Фото Сергія Бугайчука.

ВВНЗ

Перед Днем знань – Військова присяга

1-го вересня для усіх освітян нашої держави починається відповідальна пора. Саме із Дня знань у тисячах освітніх закладів України стартує новий навчальний рік. Ретельно готуються до цього свята і в Харківському університеті Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба. Щоправда, для курсантів військового вишу урочистості розпочнуться дещо раніше. Вранці 31 серпня на Меморіалі Слави майже 350 першокурсників в урочистій обстановці складатимуть Військову присягу на вірність Українському народові, а вже наступного дня слухатимуть свою першу лекцію.

Харківський університет Повітряних Сил є унікальним закладом, який працює за своїм графіком та специфічною програмою навчання. Адже в той час, коли майже всі ВНЗ відпочивають на літніх канікулах, в ХУПСі проходить найвідповідальніша пора – державні іспити курсантів льотного факультету. Цього року екзамени відбулися 14 серпня. Курсанти випускного курсу продемонстрували високі теоретичні знання, відмінні практичні навички у льотній підготовці та успішно склали державний іспит з льотної підготовки, який по праву вважають ключовим етапом роботи всього особового складу навчально-авіаційної бригади університету.

А рівно місяць тому, 31 липня, у Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба відбулися урочистості з нагоди складання Військової присяги студентами вищих навчальних закладів, які проходили військову підготовку на факультеті підготовки офіцерів запасу. У святковій урочистій обстановці, зі зброєю в руках клятву вірності промовили більше тисячі студентів. Військова присяга на вірність українському народу – завершальний етап їхньої дворічної підготовки за програмою офіцера запасу.

Решта факультетів університету випускають курсантів у "самостійний політ" традиційно, наприкінці травня. У черговому випуску 2012 року офіцерські зірочки отримав 61 лейтенант університету. До того ж, заклад підготував 9 молодих сержантів з Військового коледжу сержантського складу. Серед цьогорічних випускників ХУПСу (окрім льотного факультету) 4 золотих медалісти, а вісім молодих людей отримали дипломи з відзнакою.

У 2012 році до вступу в університет було надіслано понад 900 особових справ. Як бачимо, вступило близько третини абітурієнтів. Привітати їх із таким важливим кроком в житті збирається командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак, який із напутніми словами планує виступити перед новоспеченими курсантами, майбутніми випускниками, професорсько-викладацьким складом.

За словами начальника відділу військових навчальних закладів управління бойової підготовки Командування Повітряних Сил ЗС України полковника Сергія Ткачука, цього року курсантів набрали на сотню менше. Передусім, це пояснюється процесами реформування у Збройних Силах. Йде планове скорочення військових частин, а відповідно, й особового складу. На жаль, ніні збереглася тенденція минулих років, коли суттєвий відсоток потенційних офіцерів не бажає після закінчення закладу пов'язувати своє майбутнє з військовою службою на офіцерських посадах, або ж відраховуються через різні обставини. Основні причини цього явища відомі – соціальне становище молодого офіцера одразу після випуску. Погодьтеся, що трохи більше двох тисяч гривень – приблизно таке грошове забезпечення лейтенанта, аж ніяк не сприяє бажанню служити, ще й без житла, в новому гарнізоні.

Краща ситуація із фінансами у льотно-підйомного складу, який у авіаційних частинах отримує суттєву надбавку – приблизно подвійне грошове забезпечення, але лише за умов щомісячної льотної практики.

Продовження на 6 стор.

ВІЗИТ

"Нам потрібен новий сучасний флот"

Прем'єр-міністр України Микола Азаров в рамках робочого візиту до Миколаєва відвідав ДАХК "Чорноморський суднобудівний завод". Главу Уряду супроводжували заступник Міністра оборони України Дмитро Пляцук, заступник начальника Генерального штабу ЗС України генерал-лейтенант Юрій Думанський та командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Юрій Іл'їн.

На підприємстві Микола Азаров ознайомився з ходом виконання робіт з комплексного ремонту ВДК "Костянтин Ольшанський", ракетного катера "Придніпров'я" і малого розвідувального корабля "Переяслав", а також будівництвом нових кораблів класу "корвет". Прем'єр-міністр поспілкувався з командирами кораблів і висловив задоволення тим, що завод витримує графік виконання робіт.

Також глава Уряду відвідав цех, в якому триває будівництво корвета "Володимир Великий" та поспілкувався з робітниками. Микола Азаров позитивно оцінив реалізацію програми "Корвет".

– Уряд продовжить підтримувати будівництво сучасних кораблів для Військово-Морських Сил ЗС України, – заявив Прем'єр-міністр Микола Азаров. – Фінансування для завершення будівництва нового корабля класу "корвет" буде забезпечено на 100 відсотків. – Ми обов'язково завершимо цей проект. Всі необхідні кошти ми виділимо, адже нам потрібен новий сучасний флот, – підкреслив Микола Азаров.

На згадку про зустріч командири кораблів подарували Прем'єр-міністру "тільник", чашку та вимпел із зображенням корабля.

"ДОСТУПНЕ ЖИТЛО"

Незабаром в Україні з'явиться доступне житло

Перші будинки за соціальною ініціативою Президента "Доступне житло" впровадять в експлуатацію уже восени 2013 року – у шести найбільших містах України. Про це під час робочого візиту до Фінляндії повідомив Віце-прем'єр-міністр України Борис Колесніков.

"Мова йде як мінімум про Київ, Харків, Одесу, Донецьк, Дніпропетровськ, Львів – найбільші міста нашої країни", – сказав Борис Колесніков.

Передбачається, що доступне житло продаватиметься під 3-5 % річних: 3% – до 60 кв. м , 5% – більшою площею.

"За оптимістичного прогнозу такі будинки можуть з'явитись у жовтні-листопаді 2013 року. Якщо житло продаватиметься дорожче, ніж під 3-5% річних і більш, ніж на 12 років, то його ніхто не купуватиме. Квартира повинна коштувати до 6 тис. грн. за квадратний метр і мати повністю завершений вигляд", – підкреслив Віце-прем'єр.

За словами Віце-прем'єра, для кожного українця квартири економ-класу будуть доступними. Тобто процедура дуже проста: громадянин, обравши квартиру, подає необхідний пакет документів до банку, сплачує від 10 до 30 відсотків (початковий внесок) вартості житла та відразу отримує ключі.

ОПК

Держзамовлення буде виконано на найвищому рівні!

Запорізьку область з робочою поїздкою відвідав заступник Міністра оборони України Дмитро Пляцук. Оскільки підприємства оборонно-промислового комплексу – важлива ланка в процесі переозброєння армії, метою поїздки стало ознайомлення з роботою стратегічних підприємств оборонного комплексу в регіоні. Зокрема, Дмитро Пляцук відвідав казенне підприємство "Науково-виробничий комплекс "Іскра", Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро "Івченко-Прогрес" та ВАТ "МіГ ремонт".

У рамках робочої поїздки відбулася зустріч Дмитра Пляцука з першим заступником голови Запорізької обласної державної адміністрації Віктором Ємельяненком та заступником голови Запорізької ОДА Петром Гончаруком.

– Насамперед, нас цікавлять якість виробленої продукції та дотримання термінів виконання державного замовлення на запорізьких підприємствах. Сьогодні був приємно вражений, завітавши на завод "Івченко-Прогрес". Це дійсно потужне сучасне підприємство, яке йде в ногу з часом. Те саме можу сказати й про заводи "Іскра" та "МіГ ремонт". Ми переконалися, що державне замовлення на ваших підприємствах буде виконано на найвищому рівні, – оцінив роботу запорізьких підприємств заступник Міністра оборони України.

Під час обговорення роботи ВАТ "МіГ ремонт" було порушено питання щодо можливості використання міжнародного аеропорту "Запоріжжя" як майданчика для випробування відремонтованих підприємством літаків.

Варто наголосити, що керівництво держави та оборонного відомства приділяє надзвичайну увагу оснащенню вітчизняних Збройних Сил сучасним, модернізованим озброєнням вітчизняного виробництва.

Відновлення справності основних зразків, їх часткова модернізація та закупівля нових розглядаються як основа для подальшого переозброєння.

З початку нинішнього року на озброєння Збройних Сил було прийнято 6 зразків озброєння та військової техніки. До кінця року Міноборони планує завершити проведення державних випробувань з наступним прийняттям на озброєння Збройних Сил ще 5 зразків ОВТ.

РЕФОРМА

Сектор безпеки та оборони держави: реформування набирає обертів

Закінчення. Початок на 1 стор.

– В умовах реформування і розвитку вітчизняного війська питання переозброєння є доволі складним. Це обумовлено тим, що середній вік основних систем озброєння складає більше двадцяти років. Міністр оборони України Дмитро Саламатін визначив стратегічні напрями відновлення технічної готовності основних видів озброєння і військової техніки та затвердив відповідний План.

Перший напрям – це відновлення справності та продовження ресурсу зразків озброєння та військової техніки, другий – модернізація, третій – глибока модернізація, четвертий – закупівля нових зразків ОВТ. По кожному з цих напрямів визначені завдання, є конкретні рішення, складені плани та виділено відповідне фінансування. Крім того, з метою реалізації цих напрямів здійснюється військово-технічне співробітництво з іноземними державами, налагоджуються кооперайційні зв'язки з питань розробки, виробництва, модернізації та ремонту, а також закупівлі озброєнь, яке не виробляється підприємствами оборонно-промислового комплексу України, – повідомив заступник глави вітчизняного оборонного відомства.

Такий підхід, за його словами, повністю відповідає сучасній світовій практиці.

– Вирішення проблем відновлення технічного стану озброєння та військової техніки Збройних Сил України необхідно розглядати у комплексі з питаннями розвитку оборонно-промислового комплексу України, – висловив переконання Володимир Можаровський.

Він також нагадав, що відповідно до Указу Президента України утворено Комітет з реформування і розвитку Збройних Сил та ОПК, а постановою Кабміну створено Міжвідомчу комісію з реструктуризації підприємств ОПК під головуванням Міністра оборони України.

Крім того, розпочато заходи щодо реструктуризації підприємств та реформування оборонно-промислового комплексу під потреби Збройних Сил України. Одним із напрямів такого реформування є створення вертикально-інтегрованих виробничих комплексів за видами озброєння.

Так, створення державним концерном "Укроборонпром" на базі держпідприємства "Укроборонсервіс" виробничого комплексу "Центр озброєння та військової техніки" дасть можливість оптимізувати організацію ремонту систем озброєння протиповітряної оборони.

– Така робота вже розпочалася. Крім того, Міністерство оборони продовжує пошук нових підходів до організації обслуговування та ремонту озброєння та військової техніки, – зазначив заступник глави оборонного відомства. – Відпрацьовується питання щодо впровадження у Збройних Силах системи сервісного обслуговування та ремонту озброєння і військової техніки за територіальним принципом.

Зокрема, на базі підприємств "Укроборонпрому" буде створена мережа сервісних центрів, які забезпечать надання комплексу послуг від обслуговування до ремонту та утилізації основних зразків озброєння і військової техніки.

Вперше за роки незалежності зупинено тенденцію зниження справності озброєння і військової техніки та досягнуто позитивної динаміки підвищення боєготовності практично у всіх видах та родах військ.

– Уряд держави в цьому році знайшов можливість збільшити фінансування програм озброєння і військової техніки до рівня 2 мільярдів 390 мільйонів гривень. Це втричі більше, ніж у 2011 році та у 20 разів більше у порівнянні з 2009 роком, – відзначив Володимир Можаровський.

Цей фінансовий ресурс рішенням Міністра оборони України розподілено за пріоритетними напрямами. Так, на розвиток ОВТ виділено 1 мільярд 480 мільйонів гривень. Ці кошти спрямовані на розробку, модернізацію існуючих та закупівлю нових зразків озброєння і військової техніки, на фінансування трьох державних цільових оборонних програм – Ан-70, "корвет" і "Сапсан", а також на розвиток Єдиної автоматизованої системи управління.

– Цей значний фінансовий ресурс дозволяє розгорнути роботи практично по всіх напрямах, – підкреслив високопосадовець. – Відновлення охоплює всі види Збройних Сил. Пріоритетними напрямами визначено авіаційну техніку, зенітно-ракетні комплекси, техніку протиповітряної оборони та корабельний склад. В першу чергу будуть виконані заходи з відновлення тих зразків, які залишаться у перспективному складі ЗС України.

Загалом, протягом поточного року заплановано відновити близько 3500 одиниць ОВТ. Одночасно здійснюється продовження термінів технічної придатності засобів ураження.

– Міністерство оборони розраховує на збільшення фінансового ресурсу у 2013 році, аби спрямувати його на виконання комплексу заходів з реформування і розвитку Збройних Сил України. Міністерство оборони оформило бюджетний запит на наступний рік. Наразі ми захищаємо усі програми, працюючи безпосередньо з іншими міністерствами і відомствами, – відзначив Володимир Можаровський. – Ми також плануємо розпочати роботу щодо переведення системи забезпечення військ на аутсорсинг, збільшити видатки на підготовку військ, щоби зробити її повномасштабною.

– У поточному році 86 відсотків бюджету оборонного відомства спрямовується на утримання особового складу.

У наступному році ми плануємо змінити це співвідношення на користь підготовки військ, розвиток озброєння і військової техніки. Ми ставимо собі завдання добитися, аби на утримання особового складу витрачалося не більше 60%. За таких умов у нас будуть всі підстави говорити про сприятливі умови як для належного утримання війська, так і для його розвитку, – підкреслив заступник Міністра оборони України – керівник апарату Володимир Можаровський

Сторінку підготував Олександр Олехнович. "Крила України".

У Міністерстві оборони України урочисто підняли Державний Прапор

В церемонії підняття Державного Прапора України, яка відбулась 23 серпня, взяли участь Міністр оборони України Дмитро Саламатін, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-лейтенант Володимир Замана, члени колегії військового відомства, керівники структурних підрозділів центрального апарату МО України та Генштабу ЗС України.

Церемонія розпочалася о 8.00 з винесення Державного Прапора України військовослужбовцями Почесної варти Міністерства оборони України. Перед присутніми з нагоди свята виступив Міністр оборони України Дмитро Саламатін.

– 23 серпня – той день, коли кожного громадянина України охоплюють патріотичні почуття, коли кожен відчуває причетність до історичних подій минулого і гордість за Українську державу. Підняття Державного Прапора України – це особливо зворушливий момент для військових, які бережуть і зміцнюють Україну, захищають свій народ. Я впевнений, що кожен із нас у цей день відчуває піднесення і гордість. Бо наш прапор – це символ свободи і незалежності, слави і відродження, – зазначив Дмитро Саламатін.

За словами Міністра оборони України, кожен військовий має берегти і шанувати цей найвищий скарб нації, усвідомлювати свою місію і причетність до творення історії.

– Історія насправді твориться щодня. Ми повинні це пам'ятати і усвідомлювати. Патріотизм – це не лише гарні слова, а й достойні вчинки. Підняття Державного Прапора – свого роду тест нашої готовності до гідних вчинків. Я вірю, що цю традицію кожен військовий відчуває серцем і передасть наступним поколінням, – підкреслив Міністр оборони України.

Під звуки Державного Гімну України та салюту зі стрілецької зброї Державний Прапор України було піднято на флагштоку. Завершилася церемонія підняття Державного Прапора України проходженням Почесної варти Міністерства оборони України урочистим маршем.

В цей час у всіх гарнізонах та миротворчих контингентах військовослужбовці Збройних Сил України взяли активну участь в урочистих заходах з нагоди Дня Державного Прапора України.

Севастополь

В окремій береговій артилерійській групі, дислокованій у Севастополі, урочистий підйом Державного Прапора супроводжувався виконанням особовим складом частини Державного Гімну та святковим мітингом.

Особовий склад зі святом привітав виконуючий обов'язки командира Сімферопольської окремої берегової артилерійської групи підполковник Валерій Курако, який нагородив кращих військовослужбовців почесними грамотами, а начальнику електростанції – акумуляторнику ремонтної роти матросу Віктору Яровому вручив погони старшого матроса.

Після мітингу особовий склад на чолі із знаменною групою пройшов урочистим маршем та відбув до клубу частини на урочисті збори з нагоди 21-ї річниці Незалежності України.

Вінниця

У столиці українських Повітряних Сил квіти до пам'ятника Тарасу Шевченку поклали члени військової ради Повітряних Сил Збройних Сил під керівництвом командувача виду генерал-майора Юрія Байдака.

Під час урочистого шикування особового складу військовослужбовці взводу Почесної варти бази забезпечення Командування підняли Державний Прапор України.

Вітаючи присутніх зі святом, генерал-майор Юрій Байдак підкреслив, що синьо-жовте знамено є символом міці історичного духу, незламності, пам'яті і гордості Українського народу.

– Свято Державного Прапора як головного символу України має величезне значення для кожного військовослужбовця, – наголосив командувач Повітряних Сил.

Відповідно до наказів Міністра оборони України та командувача Повітряних Сил ЗС України групу військовослужбовців було нагороджено медалями, цінними подарунками та грамотами.

Харків

Урочистості відбулися і у військових частинах та установах Харківського гарнізону.

Так, на плацу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба після підняття Державного Прапора особовий склад привітав зі святами заступник начальника військового вишу полковник Ігор Нікіфоров.

У зенітному ракетному полку Повітряного командування "Центр" після урочистого підняття Державного Прапора відбулися святкові заходи у клубі, де було нагороджено кращих військовослужбовців частини. Серед них – начальник інженерної служби майор Олег Іващук та телефоніст відділення зв'язку 3-го підрозділу старший солдат військової служби за контрактом Ірина Даниленко.

Одеса

В місті-герої Одесі з нагоди свята Державного Прапора військовослужбовці роти Почесної варти Південного оперативного командування провели урочисту церемонію підняття символу державності України на площі перед будівлею облдержадміністрації.

У заході взяли участь начальник Одеського гарнізону – командувач Південного оперативного командування генерал-майор Анатолій Сиротенко, голова Одеської обласної державної адміністрації Едуард Матвійчук, керівники силових структур області, представники громадських організацій та політичних партій, учні та студенти навчальних закладів міста.

По завершенні церемоніалу військовий оркестр та артисти Центру військово-музичного мистецтва Південного регіону продемонстрували гостям підготовлену до свята музично-танцювальну композицію.

Згодом церемонія підняття Державного Прапора відбулась в розташуванні штабу Південного оперативного командування. Звертаючись до колективу з нагоди свята, генерал-майор Анатолій Сиротенко висловив впевненість, що воїни ордена Червоного Прапора Південного оперативного командування, демонструючи професійну майстерність, і надалі примножуватимуть славні традиції Збройних Сил України, робитимуть свій внесок у справу захисту суверенітету держави, підвищення її оборонної могутності.

Також своїм наказом він заохотив кращих військовослужбовців штабу та підпорядкованих частин.

Галичина

У Львові святкову атмосферу галичанам впродовж свят створювали військові оркестри. На фестиваль оркестрової української патріотичної пісні з'їхались музичні колективи з усієї України: Зразково-показовий оркестр ЗС України з Києва, оркестр Академії СВ та Західний територіальний центр військово-музичного мистецтва зі Львова, військово-музичні центри ВМС з Севастополя, Сухопутних військ з Чернігова та Повітряних Сил з Вінниці. Два дні музиканти тішили львів'ян маршами, піснями, композиціями і дефіле на різних майданах міста Лева.

Такого Львів ще не бачив. Напередодні Дня незалежності усі триста музикантів з шести військових оркестрів дали концерт на "Арені-Львів". До них долучилися гурти "Орфей", "Гетьман", шоу-балет "Життя", Павло Табаков, Руслана та чимало інших виконавців та творчих колективів.

Кожний оркестр спершу виконував власну композицію. Військово-музичний центр Повітряних Сил представив програму "Крила України". До неї увійшли рідні для всіх авіаторів пісні зі старих кінофільмів та сучасні українські авторські твори.

На трибунах стадіону зібралось понад двадцять тисяч глядачів. Чимала кількість – військовослужбовці та члени їх сімей.

23 серпня традиційно участь в урочистостях з нагоди Дня Державного Прапора взяли військовослужбовці Львівського гарнізону: управління Західного оперативного командування, Повітряного командування "Захід", Академії Сухопутних військ. Підйом Державного Прапора під залпи військового салюту виконала прапороносна група Академії Сухопутних військ.

Того ж дня в управлінні Повітряного командування та підпорядкованих частинах пройшли урочисті мітинги з нагоди Дня незалежності та Дня авіації.

А 24 серпня вартові неба поклали квіти до пам'ятника Тарасу Шевченкові. Тим, хто не пішов відразу після урочистостей додому, було на що подивитись. Тисячі людей прийшли на головний проспект міста, аби взяти участь в параді вишиванок.

За кордоном

Українські миротворці у Косовому встановили Державний Прапор України на вершині Люботену – найвищої гори країни.

За словами командира українського миротворчого контингенту підполковника Іллі Федоренка, який очолив групу ентузіастів, своє сходження на гору Люботен (висота – 2498 м) його підлеглі присвятили Дню Державного Прапора України.

Саме цього дня миротворці-десантники встановили на її вершині синьо-жовтий стяг. Протягом всього маршруту Державний Прапор України та прапор високомобільних військ України несли старший солдат Микола Єльцов і сержант Сергій Дрозд.

Вітаючи особовий склад з подоланням складного шляху, підполковник Ілля Федоренко окремо відзначив водіїв контингенту, які вкотре успішно пройшли випробування складними ділянками гірських доріг, показавши майстерність і досвідченість, а також належну технічну справність автомобілів.

У базовому таборі 56-го окремого вертолітного загону ЗС України, який виконує завдання у складі сил Місії ООН у Ліберії, церемонія урочистого підняття Державного Прапора розпочалася з винесення його військовослужбовцями парадного розрахунку миротворчого підрозділу. Під звуки Державного Гімну України Державний Прапор України було піднято на флагштоку. Завершилася церемонія проходженням урочистим маршем.

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Головне свято українського народу очима його захисників

У період з 23 по 26 серпня з нагоди відзначення 21-ї річниці Незалежності України особовий склад військових частин Збройних Сил України відвідав історичні та пам'ятні місця, концерти та інші мистецькі заходи. Також відбулися "Дні відкритих дверей" із запрошенням представників органів державної влади, місцевого самоврядування, засобів масової інформації, громадськості, батьків військовослужбовців і молоді з відвідуванням музеїв (кімнат) Бойової слави, показом навчально-матеріальної бази тощо. А ввечері на радість мешканцям та гостям міст військові влаштували святковий салют.

Так, **у Львові** відбулось покладання квітів до пам'ятників В'ячеславу Чорноволу, Михайлу Грушевському і Тарасу Шевченку. Участь у святкових заходах взяли представники обласної та міської влади, силових структур, громадські та культурні діячі.

В Одесі військовослужбовці місцевого гарнізону на чолі із командувачем Південного оперативного командування генерал-майором Анатолієм Сиротенком під акомпанемент оркестру разом із представниками органів державної влади, місцевого самоврядування та громадськості поклали квіти до підніжжя пам'ятника Тарасу Шевченку. Згодом усі присутні мали змогу оцінити майстерність воїнів роти Почесної варти, які продемонстрували елементи парадного дефіле і стройові прийоми зі зброєю.

Цього ж дня в Одеському гарнізоні відбулася низка різнопланових святкових заходів військово-патріотичного спрямування. Зокрема, для особового складу було організовано екскурсії до музеїв Одещини. Крім того, у бібліотеці 59-го ГБО відбулася тематична бесіда "Пізнаємо Україну разом". Також з нагоди свята на базі військових частин і установ місцевого гарнізону було проведено "Дні відкритих дверей".

Відзначили 21-у річницю Незалежності держави і військовослужбовці 18-го вертолітного загону ЗС України, які виконують завдання Місії ООН зі стабілізації **у ДР Конго.**

Урочистості відбулися у базовому таборі українських миротворців "Фоколарій", розташованому у місті Гома в провінції Північне Ківу.

З національним святом українців привітали командувач сектору Північне Ківу індійський бригадний генерал Харіндер Сінх, командири уругвайського та індійського контингентів, які знаходяться поруч з базовим табором українських вертолітників.

Наказом командира українського миротворчого контингенту полковника Ігоря Яременка з нагоди Дня незалежності України було оголошено подяки та вручено грамоти кращим військовослужбовцям загону.

Після урочистого мітингу гостей запросили до клубу, де вони мали можливість ознайомитися з історією та сучасністю України, традиціями нашого народу, а також, під час святкового фуршету, скуштувати українські національні страви.

27 серпня у Києві, в Орденській залі Генерального штабу Збройних Сил України, з нагоди 21-ї річниці Незалежності України відбулася урочиста церемонія нагородження кращих військовослужбовців та вручення чергових військових звань командному складу Збройних Сил України.

У заході взяли участь Міністр оборони України Дмитро Саламатін, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач ЗС України генерал-полковник Володимир Замана, заступники глави оборонного відомства та начальника Генерального штабу ЗС України, командувачі видів Збройних Сил.

– Традиція вручення нагород та офіцерських погон має давню історію. Нагороди та погони вручалися перед лавами бойових товаришів як символ служіння Вітчизні на все життя. Це не просто елемент форми одягу чи прикраса, це символ вірності військовій справі, - у вступній промові наголосив глава оборонного відомства.

Дмитро Саламатін наголосив, що державні нагороди та великі зірки на погонах свідчать про значну відповідальність за безпеку, за долі людей, за збереження славних традицій Збройних Сил України.

Відповідно до Указу Президента України, Дмитро Саламатін урочисто вручив погони генерал-полковника начальнику Генерального штабу – Головнокомандувачу ЗС України Володимиру Замані.

Особисто привітав з присвоєнням військового звання "генерал-лейтенант" командувача Повітряних Сил Юрія Байдака, заступника начальника Генштабу Віктора Муженка, першого заступника начальника Національного університету оборони України Віктора Тарасова та інших.

Під час урочистих зборів з нагоди 21-ї річниці Незалежності України Міністр оборони України вручив державні нагороди та нагородив грамотами та цінними подарунками за бездоганну службу, зразкове виконання обов'язку, високий професіоналізм, відданість справі кращих військовослужбовців і працівників Збройних Сил України. Крім того, групі офіцерів та працівників Збройних Сил України Міністр оборони України Дмитро Саламатін оголосив подяку.

На завершення урочистостей для учасників заходу відбувся святковий концерт Ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України на чолі з художнім керівником заслуженим діячем мистецтв України Дмитром Антонюком.

ДЕНЬ АВІАЦІЇ

Українські авіатори відзначили професійне свято

25 серпня у Вінниці, у Командуванні Повітряних Сил Збройних Сил України, відбулися урочистості, присвячені професійному святу військових і цивільних авіаторів, працівників авіаційної промисловості і транспорту – Дню авіації.

У святкових заходах взяли участь командувач Повітряних Сил генерал-лейтенант Юрій Байдак, генерали та офіцери Командування, колишні командувачі виду генерал-полковники Ярослав Скалько, Іван Руснак та Сергій Онищенко, ветерани-авіатори, керівники державних підприємств Міноборони, представники органів виконавчої влади та мешканці міста.

З нагоди свята група військовослужбовців отримали державні відзнаки, цінні подарунки, грамоти та грошові премії.

Протягом дня у Командуванні Повітряних Сил тривав День відкритих дверей, під час якого гості мали змогу ознайомитися з експозиціями авіаційної, зенітної ракетної техніки та техніки радіотехнічних військ.

– У бригадах тактичної авіації інтенсивність проведення льотних змін зросла до п'яти на тиждень. За одну зміну льотчики здійснюють до 20 літако-вильотів і проводять в небі близько 20 годин, – наголосив командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак під час урочистостей. – З початку року у Повітряних Силах проведено близько 500 льотних змін із загальним нальотом понад 8 тисяч годин, що у 3,5 рази більше, ніж у 2011 році. Значно покращилась ситуація з підготовки льотного складу - сьогодні середній наліт на одного льотчика становить більше 30 годин, а кожен з молодих льотчиків має до 25 годин нальоту.

За його словами, нині у підготовці льотчиків взято напрямок на комплексне застосування навчальних та бойових літаків, що дозволяє не лише відновлювати навички пілотування, а й проходити програму курсів льотної підготовки родів авіації вдень та вночі. Своєю чергою, молоді пілоти мають можливість здобути класну кваліфікацію льотчика 3-го класу та приступати до перенавчання на основні типи бойових літаків.

Для порівняння, у 2011 році лише чотири молоді пілоти опанували бойові літаки, а цього року таких вже 17. Крім того, п'ятеро з них уже заступили на бойове чергування.

– В цьому місяці Міністр оборони України Дмитро Саламатін відзначив належну підготовку авіаторів під час перевірки планових заходів бойового чергування, коли над більш ніж 30 містами України для перевірки чергових сил системи протиповітряної оборони держави успішно виконали завдання екіпажі бойових винищувачів та штурмовиків. Значна увага з боку керівництва держави та оборонного відомства приділяється підвищенню справності авіаційної техніки, продовжується виконання заходів з модернізації літаків Су-27, МіГ-29, Л-39, Су-25. З початку року спільно з державними підприємствами відремонтовано та підтримано справність понад 60 літаків та вертольотів.

– Попереду на нас чекає перевірка льотної майстерності, передусім польоти та авіаційне забезпечення практичних дій інших видів Збройних Сил України, під час "Перспективи-2012". Вперше до цих навчань готуються 10 молодих льотчиків, – наголосив командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак.

ВИЗНАННЯ

“Праця і звитяга вінничан”

У Вінниці обласна Дошка пошани оновилася новими обличчями. Напередодні святкування 21-ї річниці Незалежності України у кіноконцертному залі “Плеяда” відбулася урочиста церемонія нагородження представників усіх галузей виробничої діяльності області із врученням свідоцтв про занесення на обласну Дошку пошани “Праця і звитяга вінничан”.

З-поміж номінантів, які удостоїлися честі бути занесеними на обласну Дошку пошани, є і військовослужбовець Повітряних Сил Збройних Сил України – командир однієї з частин Вінницького гарнізону, полковник Олександр Коротков.

– Звичайно, мені дуже приємно, але це – не виключно моя заслуга. Це – оцінка роботи усього колективу, який я очолюю, – прокоментував своє нагородження офіцер. – Водночас це – і кредит довіри, адже, якщо ми удостоїлися такої честі, то й у подальшому маємо виконувати свої службові обов’язки на найвищому рівні.

Військова частина, якою командує полковник Олександр Коротков, – частина незвичайна. Тут немає бойової техніки, зате є цілодобові бойові чергування, адже “господарство полковника Короткова” – це вузли зв’язку та автоматизовані системи управління, за допомогою яких цілодобово забезпечується безперебійний зв’язок Командування Повітряних Сил з усіма авіабригадами та військовими частинами виду Збройних Сил України.

Олександр Олехнович.
“Крила України”.
Фото автора.

ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ

Першочергова мета діяльності командирів…

У Командуванні Повітряних Сил під головуванням першого заступника командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майора Сергія Дроздова проведено науково-практичний семінар щодо вироблення обґрунтованих пропозицій для підвищення ефективності роботи оперативного складу та чергових бойових обслуг командних пунктів Повітряних Сил Збройних Сил України з виконання завдань протиповітряної оборони. В роботі семінару взяли участь керівний склад Командування Повітряних Сил, Повітряних командувань “Центр”, “Південь”, “Захід”, а також представники Центру оперативно-тактичних досліджень Повітряних Сил.

За словами тимчасово виконуючого обов’язки начальника штабу Командування Повітряних Сил полковника Олександра Астахова, підтримання належного рівня бойової готовності органів управління і військ та безумовне виконання завдань бойового чергування – це першочергова мета діяльності командирів, штабів, начальників командних пунктів, оперативних чергових та їх помічників усіх рангів.

– За результатами колективного обговорення були вироблені підходи щодо удосконалення системи підготовки чергових сил з протиповітряної оборони, підвищення методичних навичок чергових бойових обслуг у виконанні визначених завдань з протиповітряної оборони. Також були визначені конкретні завдання керівникам усіх рівнів щодо вжиття дієвих заходів, спрямованих на вирішення існуючих проблемних питань в організації бойової роботи, підвищення ефективності підготовки чергових бойових обслуг та посилення контролю за своєчасним та якісним виконанням оперативним складом та черговими бойовими обслугами командних пунктів Повітряних Сил Збройних Сил України визначених завдань, – розповів полковник Олександр Астахов. – Сподіваюсь, що проведення науково-практичного семінару сьогоднішнього формату дозволить забезпечити підтримання належного рівня бойової готовності чергових сил та безумовне виконання завдань бойового чергування.

Сергій Фурдик.
Фото автора.

ВВНЗ

Перед Днем знань – Військова присяга

Закінчення. Початок на 2 стор.

В авіаційних гарнізонах зараз літають регулярно, у небо щотижня злітають літаки, пілотовані новоспеченими випускниками ХУПСу, тож і зарплату льотчики мають більш-менш пристойну.

Однак дійсно пристойні гроші нині заробляють лише пілоти вітчизняної армійської авіації, більшість яких сьогодні виконує свій обов’язок під егідою ООН на африканському континенті. Із січня 2012-го льотчики-миротворці отримують близько трьох з половиною тисяч “зелених” на місяць. Саме тому бажаючих навчатися на вертолітника армійської авіації нині значно побільшало.

Втім, серед курсантів ХУПСу є чимало молодих людей, для яких сімейні традиції, військова форма і служіння Вітчизні – це щось більше, аніж меркантильні інтереси. Скоріше, вони їх ставлять на другий план. Романтика льотної справи, веселий компанійський колектив, перший самостійний виліт та інші чесноти роблять свою справу. Тим паче, що із таким забезпеченням бойової підготовки авіаційних бригад, який маємо цього року, у військової авіації, а головне, її майбутнього – молодих льотчиків, з’являються непогані перспективи.

Тепер основне – тримати заданий темп, а першокурсникам, як кажуть, смакувати гранітом науки…

Юрій Ігнат.
“Крила України”.

“ПЕРСПЕКТИВА-2012”

У Криму відпрацьовано взаємодію морської піхоти та авіації

На Чорноморському тренувальному центрі в Криму завершилась низка ротних тактичних навчань морської піхоти із залученням тактичної та армійської авіації. Від Командування ВМС ЗС України дії авіації контролював ТВО начальника управління морської авіації полковник Андрій Орлов. А загальне керівництво навчанням здійснював командир окремого батальйону морської піхоти підполковник Дмитро Делятицький.

Вперше передові авіанавідники роти морської піхоти самостійно здійснили наведення та керування приданими силами для ураження противника з повітря.

“Чорні берети” капітанів Максима Муханова і Вадима Бондаренка діяли за сучасними стандартами ведення бойових дій. Багато юнаків лише нещодавно повернулись з Болгарії, де проходив обмін передовим досвідом ведення сучасних бойових дій. Тож вони легко впоралися з усіма завданнями. Напередодні о п’ятій годині ранку морські піхотинці були підняти за тривогою. Воїни здійснили багатокілометровий марш гірськими дорогами Криму на БТР-80. В районі зосередження зайняли оборону, провели маскування техніки, а наступного дня вибили умовних терористів з важливого об’єкта.

Спекотна кримська погода часом змінювалась на штормові попередження і вносила свої корективи.

А що ж умовний противник? Виявляється, без бою він не здався: бійцям “підігрували” досвідчені розвідники старшого лейтенанта Олександра Любчика. Саме вони минулого року відкрили шлях морському десанту під час висадки на необладнане узбережжя на Одещині. І цього разу бій тривав недовго.

Але “бойовики” перегрупувались і кинулись в обхідний маневр з лівого флангу. Ось тут і довелось викликати авіацію. На допомогу морпіхам прийшли повітряні аси, діями яких керували спеціально підготовлені передові авіанавідники. Нагадаємо, що нещодавно на Ангарському полігоні було організовано показове заняття для авіанавідників з різних військових частин берегової оборони.

Так, заступник командира десантноштурмової роти з виховної роботи старший лейтенант Андрій Скоржинець успішно здійснив наведення та керування парами літаків МіГ-29 та вертольотів Мі-24.

– Хоча це мій перший досвід, нічого складного в корегуванні дій авіації щодо знищення наземних цілей не було, - говорить Андрій Скоржинець. - Зв’язок з екіпажами був чіткий.

Пара МіГ-29 з бригади тактичної авіації, що дислокується у Криму, нанесла вогневе ураження атакуючому противнику у три заходи. Літаками керували капітани Єгор Горбачов, який в цьому році вже налітав майже 30 годин, та Анатолій Миколайчук. Саме Єгор Горбачов нещодавно допомагав на землі авіанавіднику морської піхоти старшому прапорщику з авіаційним прізвищем Володимиру Ласточкіну.

Тоді ж в небі були МіГ-29, пілотовані підполковником Тарасом Степаненком і майором Андрієм Фандеєвим, та вертольоти Мі-24 на чолі з командирами екіпажів підполковником Олегом Дробязком і майором Олександром Антоненком.

Тепер Горбачова на землі змінив командир першої авіаційної ескадрильї майор Олександр Мірошніченко, який і розповів про особливості навчання:

- Цього разу для винищувачів завдання ускладнилось різкою зміною погоди та низьким нижнім краєм хмар у 1200-1300 метрів. І це в гірській місцевості! Для створення маневру атаки наземних цілей і застосування бортового озброєння в такій ситуації необхідно близько 1800 метрів. Тож практично льотчики літали між хмарами і горами. Але на ціль вийшли вчасно. Й усі цілі знищили.

Потім в бій з “бойовиками” вступили вертольоти Мі-24 армійської авіації з Херсонщини. Вони нанесли потужний вогневий удар противнику, що зосередився в передгір’ї Малого Агармишу. Ну, а взводу морських піхотинців залишилось провести переслідування та повну ліквідацію умовних терористів.

Тож недарма полковник Андрій Орлов оцінив дії льотних екіпажів і авіанавідників на “добре”:

- І льотчики, і наземна компонента діяли впевнено, як кажуть, в одній зв’язці. Авіанавідники підвищили точність бойового застосування авіації. Заходи літаків і вертольотів візуально були виконані вірно. Передній край театру бойових дій було позначено димами. Апаратура спрацювала штатно без відмов в реальному часі. Усі цілі були уражені.

Було ретельно відпрацьовано усі елементи взаємодії авіації з наземними силами. Це – місця дислокації на полігоні сил морської піхоти, спільні частоти зв’язку з льотними екіпажами, напрямки польотів та інші деталі взаємодії. Результатом навчань стала практична перевірка спроможності спільних дій на рівні роти. Попереду – річні навчання військ “Перспектива-2012”. Немає сумнівів, що до них “чорні берети” і авіатори підійдуть з великим багажем знань та навичок і будуть підготовлені на “відмінно”.

Олександр Георгієв.
АР Крим. Фото автора.

Коли йдеться про православні вечірні чи недільні школи для дітей, чомусь в уяві одразу малюється образ священика, котрий разом з дітьми читає Біблію, роз'яснюючи значення тих чи інших положень або вчить з ними молитви. Те, що побачив в літньому таборі Першої православної парашутно-десантної школи імені цесаревича Олексія, на перший погляд, аж ніяк не поєднується з усталеними поняттями. Скажімо, хіба Ви можете уявити керівника та духовного наставника православної школи в камуфляжі, спортивному шоломі та з парашутом за плечима, котрий випускає з літака своїх підопічних? Саме таким довелося побачити священика Віктора Хоменка під час першої нашої зустрічі. Чи, можливо, це наші поняття вже не такі сучасні, і православна школа повинна мати саме такий вигляд?

Православне воїнство України

Витоки

– В 2008 році я вперше побував в Ізраїлі, у святих місцях, – розповідає засновник та керівник Першої православної парашутно-десантної школи імені цесаревича Олексія настоятель храму Успіння Божої Матері у містечку Погребище, що на Поділлі, протоієрей Віктор Хоменко. – Вразило мене багато що, та найперше – юнаки та дівчата, котрі служать у війську. Я розмовляв з багатьма з них і переконався: в кожного, не залежно від того, юнак чи дівчина стояли переді мною у військових одностроях, є внутрішня переконаність у правильності саме такого служіння Батьківщині. І миттєво порівняв ставлення нашої молоді до виконання конституційного обов'язку в лавах Збройних Сил України. Але ж так, як це є у нас сьогодні, не повинно бути! Православні воїни завжди самовіддано служили Батьківщині, так чому ж в наш час змінилося ставлення до ратної справи.

Саме тоді й зародився задум створити таку школу, де юнаки та дівчата не просто вивчатимуть Закон Божий, а й ставатимуть духовно та фізично готовими до захисту своєї Вітчизни та православної віри. Ставатимуть дійсно переконаними православними воїнами. Всі подальші події, пов'язані із зародженням та функціонуванням школи, священик пов'язує з Божим помислом, котрий сприяє богоугодній справі. Адже хіба не завдяки цьому під час тієї ж поїздки в Єрусалимі познайомилися подільський сільський священик та депутат Донецької обласної ради підприємець Олег Набієв. Саме завдяки його допомозі згодом стануть можливими здобутки православної школи у Погребищі, котра в ті часи ще не мала власної назви.

– Мене часто запитують, – говорить Олег Набієв, – чому саме Вінницька область. Для Бога немає відстаней, немає значення, де ти допомагаєш: у Вінниці, Африці чи Європі. Якщо саме цим дітям необхідна допомога, ми допоможемо. І тоді вони виростуть дійсно порядними, чесними православними дітьми.

Шлях від задуму православного навчального закладу в Погребищі до Першої православної парашутно-десантної школи імені цесаревича Олексія не став легким та простим завданням. Обдумуючи свою ідею, священик дійшов до висновку, що православне та військове виховання має бути нерозривно пов'язане. Найпідготовленіші воїни, і в цьому отець Віктор переконаний, – це воїни-десантники. Та й власний досвід військової служби утверджував його в цій думці. В свій час, в середині 80-х минулого століття, Віктор Хоменко під час навчання у Вінницькому музичному училищі навчався основам парашутизму у Вінницькій парашутній школі ДОСААФ в Сутисках. Цей досвід значно допоміг у військовій службі. Тому ідея поєднувати православне виховання з навчанням основам парашутної справи та підготовки воїна-десантника здавалась цілком логічною.

Саме тоді відбулася наступна з числа доленосних для православного навчального закладу зустріч.

– В той день ми черговий раз, – розповідає інструктор з повітрянодесантної підготовки прапорщик запасу Петро Герасимов, – виїхали розповідати пересічним городянам та гостям міста Вінниці про підготовку до виконання стрибків з парашутом в Сутисках. На борту автомобіля була розміщена реклама нашої школи ТСОУ. Повз проїздив отець Віктор, увагу якого привернув саме напис про підготовку парашутистів. Так ми вперше зустрілися. Зав'язалася розмова, і саме тоді було вирішено готувати вихованців школи до здійснення стрибка з парашутом в Сутисках.

Невдовзі почалися перші заняття. Вивчення основ повітроплавання, складання парашута, наземна підготовка. А влітку 2009 року завдяки Петру Герасимову та інструктору школи ТСОУ Валер'яну Хігаю десятки вихованців школи вперше здійснили заповітну мрію – покинули борт літака з куполом за спиною. Це було свято і для тих, хто вперше відчув себе у вільному падінні, і для священика Віктора, котрий упевнився в Божому схваленні свого задуму.

2009 рік став багатим на випадкові зустрічі натхненного ідеєю створення православного навчального закладу протоієрея Погребищанського собору, котрим згодом судилося стати ключовими в житті створюваної ним школи. Саме такою можна назвати й зустріч з президентом Федерації рукопашного бою України Михайлом Збурівським. Він розповів священику про одного з кращих представників рукопашного бою України майстра спорту Дмитра Мельника. Дворазовий чемпіон України, призер чемпіонатів світу та Європи, чемпіон світу в командному заліку завершував спортивну кар'єру та визначався з майбутнім. Протоієрей Віктор Хоменко зустрівся зі спортсменом, і восени 2009 року в Погребищі відкрилася перша безкоштовна спортивна секція з рукопашного бою.

– Головною умовою відвідування наших занять – розповідає Дмитро Мельник, – стали не гроші. Наша умова – двічі на тиждень, в суботу та неділю, наші вихованці мають відвідувати храм Божий. В суботу – сповідь, а в неділю – служба. Та для багатьох юнаків навіть така проста умова виявилася занадто складною. За ці три роки до нас приходили на багато більше сотні юнаків різного віку. Більшість довго не затримувалася – до першого відвідування церкви. Та багатьом спортивні заняття та відвідування церкви припали до душі.

– Я розумів, – продовжує свою розповідь протоієрей Віктор Хоменко, – що для того, аби зацікавити дітей, нам потрібно постійно підтримувати їх інтерес. Тому вважаю даром Божим нашу зустріч з майором запасу Ігорем Дзюбою – колишнім офіцером Житомирської аеромобільної бригади, котрий у цьому з'єднанні пройшов шлях від командира взводу до начальника розвідки. Він ще не знав, проте я вже тоді зрозумів, що саме Ігор Дзюба стане тим фахівцем, котрий буде вчити премудростям десантної справи наших вихованців. Хоча в той час він мав високооплачувану роботу в одній із елітних шкіл Житомира. Та вже наступного, 2010 року саме він проводив перші заняття з нашими вихованцями.

Так сформувався колектив, який взявся за виховання православного воїнства України.

Далі буде.

Віктор Гедз.
"Крила України".

"Всех верну

Генерал-майор Владимир Алексеев, неоднократно выступавший со страниц газеты "Крила України" и с методическими рекомендациями, и с воспоминаниями о лётной работе и афганской войне, прекрасно известен всем лётчикам Воздушных Сил, находящимся в строю более десяти лет. Именно 10 лет назад генерал вышел в запас с должности заместителя начальника боевой подготовки ВВС. А до этого его знали в каждом без исключения, авиационном гарнизоне, как знал и помнит сейчас практически всех лётчиков сам Владимир Александрович. Не забывают его и сегодня, обращаясь за советом, приглашая на празднование годовщин лётных частей либо просто звоня, чтобы поздравить с днём рождения или профессиональным праздником. Такого человека не помнить и, тем более, не уважать нельзя! Судите сами. После года тяжёлых боёв он без потерь вывел свой полк из Афганистана, сдержав тем самым слово, данное офицерским жёнам. Всю свою жизнь он и словом и делом помогает людям, поддерживает окружающих. Орденоносец, прекрасный семьянин, муж, отец и дедушка, отличный товарищ и превосходный наставник – вот лишь несколько штрихов к портрету генерала, который 5 сентября отметит свой 60-летний юбилей…

Сын офицера и сам офицер, Владимир Александрович здорово помотался по свету. Родился и пошёл в школу в Москве, а окончил уже в Белоруссии. Почти вся служба генерала прошла в Украине, но были в ней и восточные страницы – Талды-Курган и кровавый Афганистан…

Генерал Алексеев – третий профессиональный военный в своей семье. Первый в роду Алексеевых защитник Родины, Григорий Данилович, Первую мировую войну начал рядовым солдатом, а закончил, имея полный георгиевский бант и офицерское звание прапорщика, став членом солдатского комитета полка. Отважный и справедливый, полный георгиевский кавалер был избран на должность командира батальона, в которой и прошёл фронтами гражданской войны в составе стрелкового полка легендарной 24-й Железной дивизии под командованием прославленного Гая Гая. В наши дни 24-я Железная механизированная бригада, дислоцирующаяся в городе Яворове, – одна из наиболее боеспособных частей 13-го армейского корпуса.

После гражданской войны комбриг Алексеев командовал стрелковым соединением. Это был доблестный командир, в своё время получивший лично из рук Михаила Фрунзе один из первых орденов Красного Знамени, имевший и наградное оружие – револьвер системы "Наган" и кавалерийскую шашку, в рукоятку и эфес которых были также вмонтированы ордена Красного Знамени.

Впоследствии Григорий Данилович прошёл всю Великую Отечественную войну, неоднократно награждался, а военную службу закончил уже в 50-х в должности военного комиссара города Пензы.

Офицером стал и его сын, отец будущего генерала. Служба Александра Алексеева прошла в частях связи и радиотехнического обеспечения ВВС СССР. Он был участником так называемых кубинских событий во время Карибского кризиса, служил в различных регионах Советского Союза и в запас уволился в звании подполковника.

Володя рос в военных гарнизонах – сначала в городе Сморгонь Гродненской области, затем – в Щучине, в Роси – везде, где приходилось служить его отцу. В школьные годы парнишка активно занимался спортом – и баскетболом, и ручным мячом, и хоккеем, и лёгкой атлетикой. Тренировки проходили, как правило, совместно с авиаторами гарнизона. С ними-то юный Алексеев и разговаривал об авиации, выспрашивал, интересовался… А когда, уже будучи старшеклассником, Владимир поделился своей заветной мечтой и сказал, что хочет стать лётчиком или, если не получится, то подводником, молодые офицеры посоветовали поступать в Черниговское лётное.

В 1969 году после окончания средней школы Владимир попрощался с родителями, Александром Григорьевичем и Евдокией Витальевной, и уехал в Чернигов, где вскоре, после удачной сдачи вступительных экзаменов и пройденной суровой медкомиссии стал курсантом Черниговского высшего военного авиационного училища лётчиков им. Ленинского Комсомола.

В училище будущий пилот летал сначала на Л-29, а затем – на МиГ-21пф. Учился с удовольствием, на лету схватывал каждое слово, сказанное инструкторами, изо дня в день преумножал свой профессионализм. И вот, в 1973 году с дипломом лётчика-инженера лейтенант Алексеев оставил родные черниговские стены. К новому месту службы, в родной Щучин Владимир поехал с молодой женой. С Леной, соседкой по парте, они встречались вот уже несколько лет, и вот за год до окончания училища сыграли свадьбу.

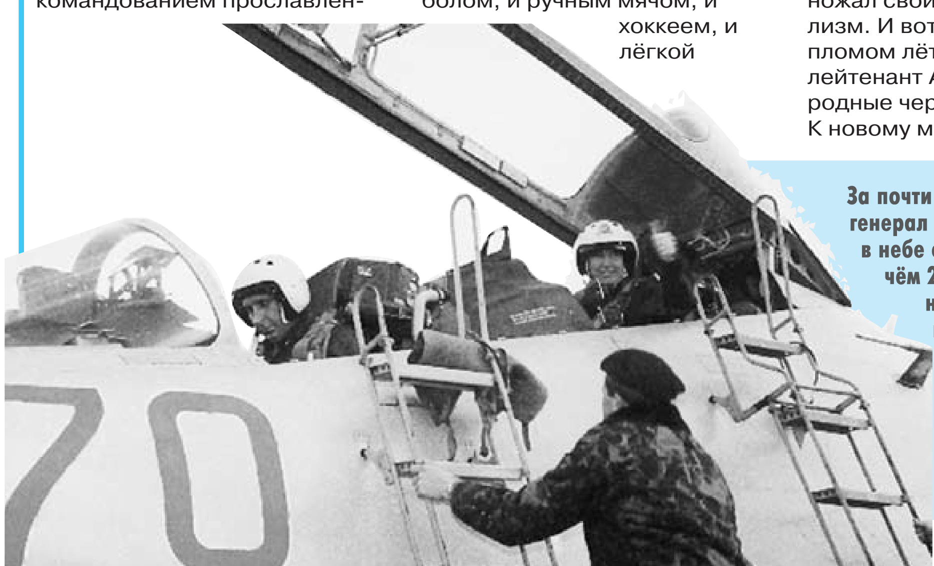
В офицерской династии Алексеевых – четыре поколения. Мужчины этой семьи прошли Первую мировую и гражданскую войны, Великую Отечественную, Карибский кризис 1962 года, войну в Афганистане, с честью служили и продолжают служить Отечеству в небе и на земле.
Около ста лет назад первое офицерское звание получил дед юбиляра, который впоследствии дослужился в РККА до звания комбрига – как и много десятилетий спустя его внук, который стал генерал-майором.

В Щучине, в 979-ом истребительном авиационном полку, лётчик Алексеев за 6 лет прошёл все ступени от лётчика до замполита эскадрильи – лётчик, старший лётчик, командир звена, заместитель командира эскадрильи по политической части. Летал на МиГ-23МЛ – самолёте, который стал для него родным.

– На этом типе я отлетал больше полутора десятка лет, – вспоминает юбиляр, – и "гриф", как мы называли его в Афганистане по позывному, стал для меня по-настоящему родным. Жаль, конечно, что впоследствии ВВС Украины отказались от этой отличной и надёжной машины. В процессе реформирования ВВС и сокращения авиационного парка истребительной авиации ставка, исходя из утверждённых количественных показателей, была сделана на более современные МиГ-29 и Су-27. Ну, а "двадцать третьи", которые по годам выпуска были не старше – в Афган наш полк уходил на самых новых машинах модификации "МЛД" 87-го года выпуска – были сняты с вооружения…

В этот период в жизни лётчика Алексеева произошло три важных события. Во-первых, в 1975 году, аккурат на День Воздушного флота, у него родился сын. Сегодня подполковник Андрей Алексеев, который начинал свою офицерскую карьеру, как и отец, лётчиком, проходит службу в системе "Украэрорух", в Борисполе. Во-вторых, в 1977 году капитан Владимир Алексеев стал военным лётчиком 1-го класса, а для каждого лётчика получение первого класса – одна из главных вех в жизни. Ну и, в-третьих, день 8 августа 1979 года стал для офицера… вторым днём рождения!..

В этот день, чуть не ставший роковым, заместитель командира эскадрильи по по-

За почти 30 лет лётной работы генерал В.А. Алексеев провёл в небе около 3000 часов, причём 2000 из них составил налёт на самолётах типов Л-29 , УТИ-МиГ-15, МиГ-21, МиГ-23С, М, МЛ, МЛА, МЛД, а почти 1000 часов – на самых современных истребителях Су-27 и МиГ-29.

За боевую работу и умелое руководство полком во время боевых действий в Афганистане полковник В.А. Алексеев был награждён орденом Боевого Красного Знамени. А вот… мимо него прошло ещё три ордена – Ленина, Красной Звезды, представления на награждение которыми где-то затерялись, и афганский орден Красного Знамени, с награждением которым офицер был поздравлен, но… так его и не увидел!..

живыми!..”

Интересное совпадение: в день рождения сына, 17 августа 1987 года, Владимир Александрович пересекал государственную границу, уводя полк в Афганистан с аэродрома Мары. Точно так же, но четверть века назад, 5 сентября 1962 года его отец пересекал госграницу, убывая во время Карибского кризиса на Кубу – и тоже в день рождения сына!..

литчасти капитан Алексеев выполнял облёт самолёта МиГ-23МЛ. Внезапно на высоте 13500 метров у самолёта отказала силовая установка. Машина начала стремительно падать...

– Я – 602-ой ! – понеслось в эфир с падающего борта. – Тринадцать с половиной тысяч... После выполнения задания – резкий хлопок в районе двигателя... Дым в кабине... Горит “Перегрев двигателя”!..

– 602-й, переходите на стартовый, доложите руководителю полётами!

Лётчик переключает станцию на другой канал:

– Я – 602-й! Азимут – 270, удаление – 115. Помпаж, выключил двигатель!..

– Прекратить выполнение задания! – даёт команду руководитель полётами. – Крыло – 16! Разворот на точку! На высоте 10 тысяч пробуйте запустить двигатель.

Трижды, начиная с высоты около десяти километров, лётчик пытался запустить двигатель, и всё безрезультатно.

– Тысяча семьсот, – докладывает он РП. – Пора прыгать, наверное...

– 602-й, катапультируйтесь! – приказали с земли.

Лётчик боролся за самолёт до последнего, и катапультировался над лесом неподалёку от города Лида только тогда, когда высотомер показывал 1700 метров.

С незначительными травмами ног и головы капитан две недели провёл в окружном госпитале, в Минске, после чего врачебно-лётная комиссия признала его годным к летной работе без ограничений.

А вскоре после этого офицер был направлен для дальнейшего прохождения службы в Группу советских войск в Германии. Это было своеобразным поощрением за грамотные действия в нештатной ситуации во время отказа авиационной техники.

Буквально несколько месяцев офицер служил в прежней должности замполита эскадрильи, а уже весной восьмидесятого стал комэском.

– Летать в Германии каждому лётчику было интересно и почётно, – продолжает свой рассказ не по возрасту стройный и подтянутый генерал. – Таких масштабных учений авиации в Союзе попросту не проводилось! Чего стоит хотя бы вывод полка из-под удара противника в то время, как в воздух Главкомом была поднята вся, без исключения, авиация ВВС ГСВГ! В воздухе одновременно находились сотни самолётов и вертолётов, выполняя каждый свою задачу. На разных высотах занимали эшелоны, уходили полками и эскадрильями в определённые районы, выполняли полученные боевые задачи. И при этом – ни одного лётного происшествия! Что и говорить, профессионализм лётчиков был на высочайшем уровне!

Там же, в Германии, майор Владимир Алексеев получил допуска к руководству полётами на аэродроме и на полигоне составом эскадрильи и в качестве инструктора ночью при установленном минимуме погоды.

Сын генерала-лётчика пошёл по стопам отца. Начинал свою офицерскую карьеру подполковник Андрей Алексеев в строевой лётной части. Сегодня офицер проходит службу в системе “Украэрорух”, в Борисполе.

В июле 1982 года успешно сдал вступительные экзамены и был зачислен слушателем Командного факультета Краснознаменной Военно-воздушной академии им. Ю.А. Гагарина. Следующие три года прошли в подмосковном Монино.

После окончания академии приказом Министра обороны СССР подполковник Владимир Алексеев был назначен на должность заместителя командира 905-го истребительного авиационного полка в г. Талды-Курган (Казахстан). Там же получил допуски к лётной и инструкторской работе в полном объёме Курса боевой подготовки истребительной авиации ВВС, а также к руководству полётами на аэродроме и на полигоне составом полка. Вскоре, в феврале 1987 года, был назначен командиром 168-го истребительного авиационного полка в г. Староконстантинов Хмельницкой области.

Уже принимая полк, командир знал: впереди – Афганистан. Начиная с конца февраля по август 1987 года он готовил полк по программе подготовки к ведению боевых действий “Эстафета”. Когда пришла пора улетать полком в Мары, где лётчики должны были показать свою готовность к ведению боевых действий, а также готовиться к полётам в условиях горно-пустынной местности, к командиру пришла многолюдная делегация – жёны офицеров и прапорщиков полка. Все взволнованы, многие – в слезах... Выслушав офицерских жён, комполка пообещал:

– Всех верну живыми!..

И вот – туркменские Мары. На подготовку ушёл месяц и – “за ленточку”...

С 17 августа 1987 по 2 сентября 1988 года в должности командира полка – командира авиабазы Баграм полковник Алексеев принимал участие в боевых действиях на территории Республики Афганистан. За год полком было выполнено 12500 боевых вылетов, около 300 военнослужащих награждены орденами и медалями, потерь полк не имел. Лично полковником Алексеевым за этот период выполнено 356 боевых вылетов, награжден орденом Боевого Красного знамени – именно тем орденом, который когда-то, в далёком двадцатом, в числе первых получил дед!..

За этими цифрами и скупыми строками наградных листов кроется большая боевая работа. Были и караваны, и бомбо-штурмовые удары по лагерям мятежников, и даже встречи с пакистанскими F-16, когда цели уже были в захвате и до боестолкновения оставались считанные секунды... Всякое на войне бывало!

После возвращения “из-за речки” некоторое время полковник Алексеев ещё продолжал командовать своим боевым полком, а в 1989 году был назначен на должность заместителя командира истребительной авиационной дивизии в Миргороде. А ещё через пять лет Владимир Александрович стал комдивом.

Все эти годы полковник, а с 1995 года – генерал Алексеев летал на Су-27 и МиГ-29, налетав на этих типах авиационной техники около тысячи часов.

В январе 1997 года генерал-майор Владимир Алексеев прибыл в Винницу, где принял должность заместителя начальника боевой подготовки ВВС Украины.

– Служба в этой должности была интересна тем, – вспоминает он, – что это были уже совершенно не те масштабы, решение сложнейших вопросов. Реорганизация лётных частей, обмен опытом с иностранными коллегами, работа по модернизации авиационной техники и многое другое...

В октябре 2002 года генерал-майор Владимир Алексеев уволился в запас по состоянию здоровья. Уволившись в запас, вот уже много лет опытнейший лётчик работает в редакции газеты “Крила України”. Именно благодаря ему журналисты газеты стали профессиональнее писать материалы на авиационную тематику. Сколько генералу довелось провести занятий и бесед, чтобы объяснить офицерам, которые заканчивали неавиационные вузы, как и что происходит в авиации! И Владимир Александрович справился с этой задачей, как, впрочем, справлялся и всегда с обучением подчинённых в годы военной службы.

В январе 2004 года Владимиру Александровичу довелось перенести тяжёлую утрату: в результате тяжёлой болезни ушла из жизни его супруга Елена. Генерал тяжело переживал утрату, а несколько лет спустя встретил другую прекрасную женщину, с которой связал судьбу. Светлана Аркадьевна, так зовут супругу Владимира Александровича, работает врачом-кардиологом. Кстати, её непосредственный начальник, как это выяснилось уже потом, боевой побратим генерала Алексеева – военный врач, полковник медицинской службы запаса, который в своё время руководил военным госпиталем в Афганистане!.. Вообще, Афганистан – это, пожалуй, самая яркая страница в жизни тех, кому довелось там побывать.

– Афганистан – это как высшая точка в лётной карьере, – заканчивает свой рассказ юбиляр. – Это – то, ради чего учился – сначала в училище, а затем – и в академии, то, ради чего служил и постоянно совершенствовался. Ну, а опыт Афганистана – он вообще бесценен...

Свободное от работы время, по возможности, генерал с удовольствием уделяет общению с внуками – Катенькой и Ванечкой. Кстати, Ваня Алексеев, несмотря на юный возраст, 5 лет, уже мечтает стать военным. Как знать, может он и станет пятым офицером в династии!..

Алексей Тригуб.

ПОСТАВКИ

Американская компания Cirrus Aircraft передала ВВС Франции первые 13 из 23 заказанных учебных самолетов SR20. SR20 прибыли на авиабазу ВВС Франции в Салон-де-Прованс.

Франция получила первые учебные самолеты Cirrus

Как ожидается, в сентябре 2012 года Cirrus Aircraft поставит во Францию семь учебных самолетов SR22, а позднее – три SR20 для подготовки пилотов французских ВМС (они будут приписаны к авиабазе Ланвеок). Согласно действующему графику, поставка всех самолетов завершится в конце 2012 года. SR20 и SR22 будут укомплектованы бортовым оборудованием Garmin Cirrus Perspective и системами связи UHF диапазона.

Формально все 13 самолетов будут находиться в управлении компании Cassidian Aviation Training Services, оказывающей ВВС и ВМС Франции услуги по подготовке пилотов и штурманов. SR20 и SR22 будут использоваться для обучения штурманов. Четырехместные самолеты способны развивать скорость до 185 узлов (342 километра в час). Продолжительность полета самолетов составляет около четырех часов.

БЕЗ ПЕРСПЕКТИВ

Польша отказалась от модернизации истребителей Су-22

Министерство обороны Польши отказалось от модернизации истребителей-бомбардировщиков Су-22 и продления сроков их службы. Первые такие самолеты будут списаны в 2014 году. Согласно разработанному плану обновления ВВС страны, польское военное ведомство намерено заменить все списанные Су-22 ударными беспилотными летательными аппаратами.

"Мы решили, что дальнейшая модернизация Су-22 бессмысленна. Они просто морально и технически устарели", – заявил министр обороны Польши Томаш Симоняк.

На вооружении Польши стоят, по разным данным, 38-48 истребителей Су-22 версий М3К и М4К. Ранее планировалось сократить парк таких самолетов до 32 единиц; все оставшиеся истребители министерство обороны Польши намеревалось модернизировать и продлить срок их службы по меньшей мере на два года. Точный график списания самолетов, которое будет производиться в рамках нового плана, пока не известен.

В середине августа 2012 года заместитель министра обороны Польши Вальдемар Скшипчак объявил, что военное ведомство намерено к 2018 году приобрести 30 новых ударных беспилотников. Аппараты планируется приписать к 21-й тактической авиабазе в Свидвине, расположенной на северо-западе страны в Западно-Поморском воеводстве. Сейчас там базируются истребители-бомбардировщики Су-22.

В июне текущего года стало известно, что Польша намерена купить от 123 до 205 новых беспилотных летательных аппаратов к 2018 году. Для покупки техники планируется объявить международный тендер.

КОНТРАКТИ

Индонезия оснастит истребители F-16 ракетами Maverick

Министерство обороны Индонезии разместило в США заказ на поставку ракет AGM-65K2 Maverick класса "воздух-поверхность". Новыми ракетами планируется оснастить истребители F-16 Fighting Falcon. Управление военного сотрудничества (DSCA) Пентагона уже уведомило Конгресс США о потенциальной сделке, сумма которой оценивается в 25 миллионов долларов.

Индонезия заказала у США 18 ракет Maverick, 36 учебных ракет TGM-65K2 для отработки ударов по наземным целям, три учебных ракеты TGM-65D для обучения наземного персонала, а также запчасти и оборудование для ремонта ракет. Кроме того, в случае, если сделка будет одобрена, США передадут Индонезии техническую документацию, а также будут оказывать услуги по подготовке персонала.

В настоящее время на вооружении Индонезии стоят десять истребителей F-16A/B. Министерство обороны Индонезии также должно получить от США 24 подержанных истребителя F-16 Block 25, модернизированных до версии Block 30, и еще шесть таких самолетов на запчасти. По условиям соглашения, подписанного в ноябре 2011 года, истребители будут поставлены бесплатно, а за их модернизацию Индонезия заплатит $750 млн.

В середине августа текущего года сообщалось, что США предложили Индонезии вторую партию истребителей F-16, которые также будут поставлены бесплатно, не считая расходов на модернизацию самолетов. В настоящее время стороны ведут переговоры о количестве и условиях поставки F-16.

НА ОЗБРОЄННЯ

Индия успешно испытала баллистическую ракету

В Индии проведен успешный пуск баллистической ракеты "Притхви II", способной нести ядерный заряд.

Запуск ракеты класса "поверхность-поверхность" был проведен 25 августа в 11:05 утра по местному времени с полигона "Баласор" в индийском штате Орисса. В Агентстве оборонных исследований и развития Индии заявили, что все необходимые параметры во время испытаний были соблюдены, заранее установленная цель в Бенгальском заливе была с точностью поражена.

"Притхви II" – ракета малой дальности с двигателем на жидком топливе. Она может доставлять заряд весом 500 килограммов на расстояние до 350 километров.

ВИПРОБУВАННЯ

ПАК ФА выполнил первую стыковку с самолетом-заправщиком

Прототип перспективного российского истребителя Т-50 (ПАК ФА) выполнил первые подход и стыковку с самолетом-заправщиком Ил-78 ВВС России, говорится в пресс-релизе "Сухого". В испытаниях принимает участие второй прототип перспективного истребителя – Т-50-2, а также самолет сопровождения Су-25УБ с экипажем из испытательного центра ВВС России. Детали проходящих испытаний не сообщаются.

Параллельно, как уточняет "Сухой", Т-50-2 проходит испытания на устойчивость, управляемость и прочность "в большом диапазоне до- и сверхзвуковых режимов полетов в различных конфигурациях". Первый прототип перспективного истребителя Т-50-1 проходит подготовку к полетам на больших закритических углах атаки, а также испытаниям на сверхманевренность.

В начале августа 2012 года начались испытания третьего прототипа самолета Т-50-3 с новой бортовой радиолокационной системой с активной фазированной антенной решеткой и оптическими каналами. По данным "Сухого", в режимах "воздух-воздух" и "воздух-поверхность" РЛС показала "значительные и устойчивые результаты на уровне существующих возможностей лучших образцов авиационной техники".

Как ожидается, до конца 2012 года к программе испытаний Т-50 присоединится четвертый прототип. Ранее сообщалось, что испытания планера ПАК ФА должны завершиться в текущем году, а с 2013 года планируется поставить ВВС России десять самолетов для проведения совместных испытаний. Серийные поставки истребителя запланированы на 2015 год. В общей сложности, Министерство обороны России пока заказало 60 Т-50.

ВІДНОВЛЕННЯ

США потратят полмиллиарда долларов на ремонт сгоревшей подлодки

ВМС США потратят 450 миллионов долларов на восстановление и ремонт подводной лодки "Майами" типа "Лос-Анджелес", пострадавшей от пожара 23 мая 2012 года. Оценка стоимости ремонта на 50 миллионов долларов выше, чем ожидалось изначально. По словам источника агентства в ВМС США, стоимость ремонта может увеличиться еще на 45 миллионов долларов.

По данным командования ВМС США, контракт на проведение ремонта подлодки будет заключен в сентябре. В 2012 году на эти работы планируется потратить сто миллионов долларов, в 2013-м – 150 миллионов. Последующие расходы пока не включены в проекты бюджетов Пентагона 2014-2015 годов; ожидается, что восстановленная после пожара "Майами" вернется на флот в 2015 году.

В результате пожара в мае 2012 года на подлодке практически полностью выгорели командная рубка и торпедный отсек, а также практически полностью вышли из строя системы боевого управления. Виновным в пожаре считается 24-летний сотрудник верфи ВМС в Портсмуте Кейси Джеймс Фьюри (Casey James Fury), признавшийся в намеренном поджоге.

ВМС США планировали вывести подлодку "Майами" из своего состава в 2020 году, к этому времени срок службы корабля, стоимость которого при строительстве составила около 900 миллионов долларов, достигнет 30 лет. Согласно новому плану, после восстановления и ремонта подлодки срок ее службы может быть продлен на десять лет.

ПУСКИ

Відбувся успішний пуск ракети-носія "Зеніт-3SL"

В рамках програми "Морський старт" з плавучої платформи "Odyssey", яка знаходиться на екваторі в Тихому океані, відбувся успішний пуск ракети космічного призначення "Зеніт-3SL" з американським космічним апаратом "Intelsat 21". Супутник виведено на геостаціонарну орбіту з рекордною точністю. Пуск проведено міжнародним консорціумом Sea Launch.

Ракета-носій "Зеніт" розроблена Державним підприємством "Конструкторське бюро "Південне" та виготовлена Державним підприємством "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод" в кооперації з російськими та українськими підприємствами.

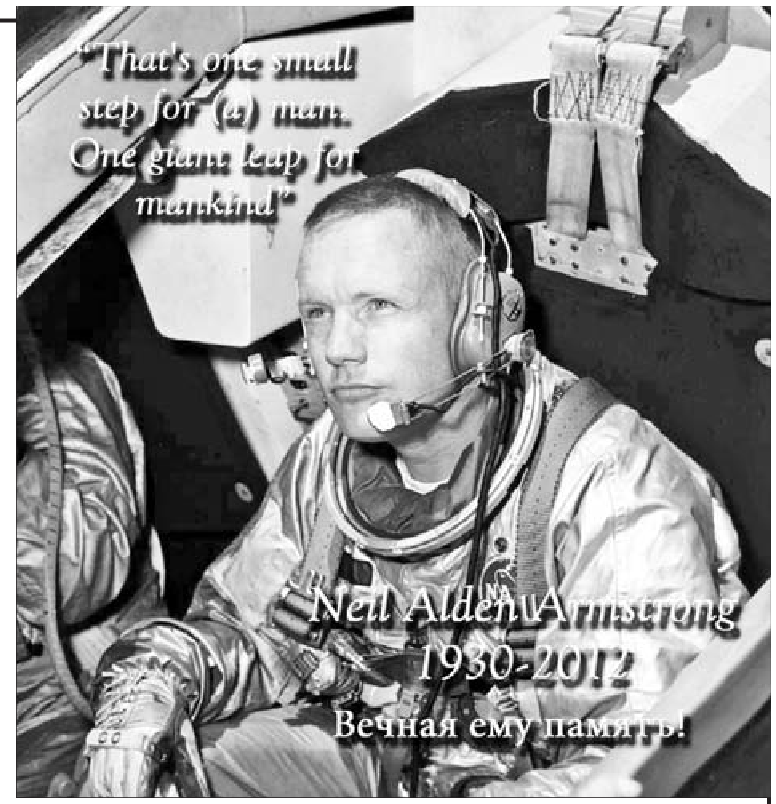
Космічний апарат "Intelsat 21" призначений для забезпечення відеоінформації та обслуговування мобільного зв'язку на території Латинської Америки.

Зазначений пуск став тридцять третім пуском ракети космічного призначення "Зеніт-3SL" в рамках програми "Морський старт" та другим – у 2012 році.

ЛЮДИ-ЛЕГЕНДИ

Первый человек, побывавший на Луне, умер в 82 года

Нил Олден Армстронг, бывший американский астронавт и первый человек, ступивший на Луну, погиб от осложнений после перенесённой им сердечно-сосудистой операции. Совсем недавно, 5 августа, Армстронгу исполнилось 82 года.

Его смерть была объявлена в 14:45 по местному времени США 25 августа.

Армстронг командовал космическим кораблём "Аполлон-11", который приземлился на Луну 20 июля 1969 г. Именно он передал на Землю историческое сообщение: "Это один маленький шаг для человека и гигантский прыжок для человечества".

В заявлении, выпущенном Белым домом, президент США Барак Обама сказал: "Сегодня исследовательский дух Нила продолжает жить во всех мужчинах и женщинах, посвящающих свои жизни изучению неизведанного – включая тех, кто убеждён, что мы должны подниматься всё выше и проникать в космос всё глубже и глубже. Его наследие будет жить в нас – рождённое человеком, научившим нас понимать огромную силу одного маленького шага".

"С моей точки зрения, важным достижением миссии "Аполлон" стала демонстрация того, что человечество не приковано к Земле навсегда, и что наши стремления простираются гораздо шире, а наши возможности безграничны" (Нил Армстронг).

Стоит напомнить, что астронавт при жизни много критиковал политику администрации Обамы в сфере освоения космоса. Как первопроходец Луны, он считал несправедливым то, что космические программы переориентировались на Марс.

В 2010 году астронавт написал письмо президенту с просьбой пересмотреть политику государства в этом вопросе. Она, по мнению Армстронга, подрывала национальные интересы и отдавала позиции США в глобальной космической гонке России, Китаю и Индии.

Руководитель NASA Чарлз Болден в своем заявлении отметил выдающиеся заслуги Армстронга, сообщает Associated Press.

В частности, он заявил: "Пока будут существовать книги по истории, имя Армстронга будет навсегда вписано в них в память о бесценном шаге, который он сделал вместе с миром".

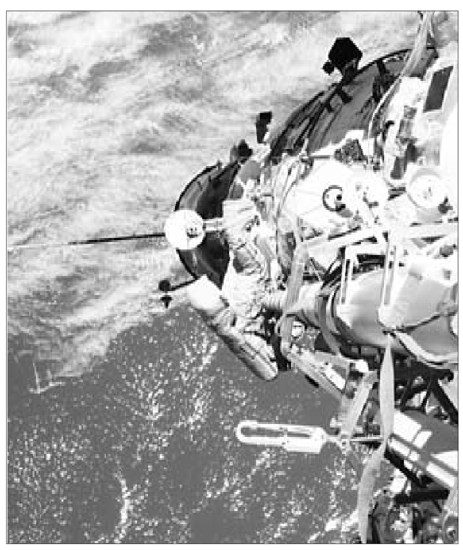
НА МЕЖІ ФАНТАСТИКИ

Космический подъёмник будет доставлять людей на Луну

Космический подъёмник, способный доставлять людей и роботов с Земли в космос, уже десятилетия остаётся лишь далёкой мечтой. Но компания, возглавляемая бывшим учёным НАСА, заявляет, что она сможет построить космический подъёмник для осуществления перевозок людей и доставки грузов на Луну, используя доступные на сегодняшний день технологии.

Компания LiftPort Group намерена собрать 8000 долларов на веб-сайте для сбора средств Kickstarter, для того чтобы сделать свой первый шаг – создать платформу-аэростат, прикреплённую к земле, которая могла бы подниматься на два километра в небо.

Такие платформы-аэростаты предназначаются не только для подъёмов на Луну. Они могут также служить как дешёвые коммуникационные "вышки" на Земле, поддерживая сети беспроводного интернета, использоваться в сельском хозяйстве для слежения за полями, проводить мониторинг лесных пожаров или даже нести на себе камеры, которые позволят отслеживать последствия природных катаклизмов.

НА ОРБІТІ

Выход в открытый космос

В соответствии с программой полёта Международной космической станции (МКС) российские космонавты – командир МКС 32/33 Геннадий Падалка и бортинженер Юрий Маленченко совершили плановый выход в открытый космос.

Проработав в открытом космосе 5 часов 50 минут, российские космонавты вернулись на Международную космическую станцию. Это был 31-й плановый выход в космос из российского сегмента (РС) МКС.

Всего из РС осуществлено 37 выходов в космос, в том числе 6 внеплановых. Для Геннадия Падалки состоявшийся выход в открытый космос стал девятым, а для его коллеги Юрия Маленченко – пятым.

ВИЖИВАННЯ

Испытание космонавтов в пустыне

Недалеко от космодрома Байконур прошли тренировки на выживание. На этот раз космонавты выживали в пустыне. Три условных экипажа космонавтов-испытателей имитировали нештатную посадку в песках. При температуре около 60 градусов космонавтам надо обустроиться и ожидать спасателей. В запасе у "терпящих бедствие" – минимум: неприкосновенный аварийный запас, несколько литров воды и то, что находится в спускаемой капсуле. Задача – выжить двое суток.

Космическая гавань – Байконур. Отсюда стартуют ракеты, выводя на орбиты космические аппараты. Здесь проходят предстартовую тренировку абсолютно все экипажи МКС. Сейчас в казахской степи тренируются те, кому предстоит покорить космос лишь через несколько лет. В этих жёстких условиях полупустыни выживают будущие космонавты.

Бескрайняя степь. Полупустыня. Температура все выше и выше. Плюс 60. Сухой обжигающий ветер.

"Надо находиться возле аппарата, – рассказывает командир условного экипажа Андрей Бабкин, – можно очень просто остаться без средств к существованию, потерять последнюю воду. Мы даже здесь под укрытием экономим ее, а что говорить, чтобы совершить пеший переход. 300 км – это очень большое расстояние для пустыни".

Раннее утро – основное время для работы. Пока солнце не в зените, экипаж строит укрытие. Снимают верхний слой глинозема, убирают мелких насекомых и доходят до прочной и холодной земли.

В ход идет все: парашютная система, стропы, ложементы. Набивая куски ткани песком, космонавты мастерят столбы. Сверху натягивают специальную металлизированную пленку. В НАЗе – носимом аварийном запасе космонавтов, она есть всегда. В стужу спасет от потери тепла, в жару – служит отражателем. Снижает температуру в укрытии минимум на 10 градусов.

В пустыне с каждой минутой температура растет. Уже через час трудно дышать, язык будто ватный, а горло пересыхает. При такой жаре разговаривать не желательно.

"Это было бы весьма глупо, - объясняет космонавт-испытатель Денис Матвеев, – поскольку при разговоре происходит большая влагопотеря. В тех условиях, в которых мы находились, любые действия, которые привели бы к потере влаги, были бы неразумны".

За два дня экипаж теряет в весе по 5 килограммов. В первый день легче. Организм охлаждается за счет выведение воды – человек потеет, а вот на вторые сутки обезвоживание настолько сильное, что нет ни капельки пота. Поэтому космонавты лежат в укрытии и почти не двигаются.

"Спать здесь не получается, - рассказывает Андрей Бабкин, – разговаривать нежелательно, поэтому приходится выживать. Это со стороны кажется, что этот процесс прост, лежи себе и ничего не делай, на самом деле, это не так просто. То есть до сегодняшнего времени я себе это представлял иначе, попроще".

Два раза в день в лагерь выживающих наведываются врач, психолог и инструктор. Взвесить обессиливших космонавтов, померить температуру и понять психологическое состояние: может кто на грани срыва. Эта грань очень зыбкая.

40 граммов воды раз в два часа. В обычной жизни даже не представляешь, насколько это мало. Обязательный учет живительной влаги. В таких условиях есть не хочется совсем – побольше бы воды. Количество равное. Так было не всегда и вызывало конфликт внутри экипажа.

"В свое время, отсчитывали количество потребленной воды глотками, – рассказывает начальник отдела подготовки космонавтов Александр Герман. – Считается, что средний глоток человека порядка 20 грамм, но испытатели начинали между собой конфликтовать, кто-то говорил, что у тебя больше рот, глоток. После этого внесли мерный стаканчик в НАЗ".

После такого испытания всего два пути – или в космос, или распрощаться с отрядом космонавтов. Сорваться не сложно. В условиях выживания совсем не до вежливости.

"При тех достаточно жестких физических условиях, – рассказывает Денис Матвеев, – когда ты обезвожен, особо возвышенных мыслей не возникает, поскольку все идет от тела".

За всю космическую карьеру такие испытания бывают лишь однажды. Однако навыки настолько устойчивы, что окажись в подобных условиях после полета, космический экипаж точно выживет.

МіГи, виготовлені з дерева

Нині чимало людей конструюють моделі літаків. Найрозповсюдженіші – літаки з пластмасових деталей. Вони продаються в магазинах, і складання таких моделей – улюблений вид відпочинку для багатьох охочих. Є майстри, які виточують моделі з металу. Такі мініатюрні літаки роблять професійні токарі. А от Володимир Даниляк створює свої моделі з дерева. Його захопленню вже понад двадцять років. За рік він майструє приблизно десять дерев'яних літаків.

"Мій батько працював у львівському аеропорту. Я частенько навідувався до нього, так з дитинства полюбив авіацію, - згадує Володимир Іванович. - Вступав до авіаційного училища, однак медкомісія мене до навчання не допустила. Та полишати авіацію я не хотів. Влаштувався на роботу на Львівський державний авіаційно-ремонтний завод".

Володимир Даниляк працює у фарбувальному цеху. Це він з колегами у 1992 розфарбував у національні кольори два винищувачі МіГ-29, які вперше представляли українські ВПС на авіашоу в Північній Америці. На ділянці фарбування – усі працівники, не байдужі до авіації. Та напевно, найбільше місця в душі для улюбленої справи відвів саме Володимир Даниляк.

"Свою першу модель я зібрав в авіамодельному гуртку ще в дитинстві, - розповідає він. - Це був планер, який ми потім запускали в повітря. Вже на роботі побачив, як старший колега робить модель літака з дерева. Звичайно, захотів зробити щось подібне. "Бери ніж до рук і ставай до роботи, будь обережним, бо можна порізатись", – сказав мій старший товариш і дав мені креслення. Перший змайстрований літак МіГ-27 розвалився у мене в руках під час фарбування. Розчаруванню не було меж. Та я не відступив. Далі справи пішли краще. Виготовлення моделі починається з розробки креслення. Далі за ним виготовляються окремі деталі та елементи. Потім вони склеюються спеціальним клеєм. Готовий літак обов'язково фарбую. Наприклад, справжній МіГ-29 має площу фарбуванння 320 квадратних метрів. Моя модель має масштаб один до сімдесяти двох. Для роботи використовую деревину липи. Вона м'яка і пластична. Попередньо більше року висушую її у спеціальних умовах. За майстрування берусь лише коли маю відповідний настрій. Перші моделі робив для себе. Далі друзі та колеги почали просити виготовити літаки і для них".

Літаки Володимира Даниляка користуються неабиякою популярністю. Часто їх замовляють на подарунки. "Судіть самі, - міркує Володимир Іванович, - пропрацювала людина все життя в авіації, чи то пілотом, чи техніком або інженером, чи майстром на заводі. Який подарунок вона схоче на ювілей? Звичайно, літак, з яким пов'язане все життя".

Найбільше Володимир змайстрував моделей літаків Мікояна і Гуревича, тобто МіГів. Ремонт цих літаків – спеціалізація Львівського державного авіаційно-ремонтного заводу. Тож і друзів, яким такі літаки близькі до душі, найбільше. Володимир майстрував усі реактивні МіГи – від п'ятнадцятого до двадцять дев'ятого. Також виготовляв моделі літаків Су, чимало інших типів крилатих машин. Одного разу зробив навіть вже знятий з озброєння бомбардувальник Іл-28. "Один добрий знайомий літав на такому літаку, – розповідає майстер, - вийшов на пенсію, а без "Іла" не міг. Скучав за крилатою машиною. Звернувся до мене, я зробив креслення і склав модель".

Побачити моделі, зроблені руками Володимира Даниляка, можна не тільки в кабінетах чи оселях українців. Чимало з них тішать око іноземців. На завод часто приїжджають закордонні делегації, адже львівське підприємство співпрацює з десятками країн з різних континентів планети. Іноземцям до вподоби не тільки бойові МіГи, а й їх зменшені дерев'яні копії. Такий подарунок високопосадовці приймають залюбки.

Владислав Назаркевич.
"Крила України".

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

3 – 9 вересня

3 вересня 1912 р. *народився засновник ОКБ "Автоматика" М.Я.Феста. Також у цей день відбулось відкриття Другого російського конкурсу аеропланів, серед переможців якого був біплан І.І.Сікорського.*

3 вересня 1937 р. *народився заступник генконструктора КБТМ, лауреат Ленінських премій В.Г.Макаричев.*

3 вересня 1948 р. *народився начальник Національної академії оборони України (2000-2005) В.Б.Толубко.*

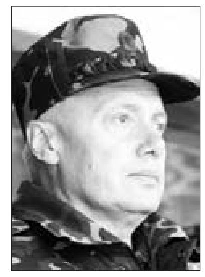
3 вересня 1984 р. *здійснив перший зліт дослідний літак Т10-25 (Су-27К) із трампліна на комплексі "Нитка", М.Ф.Садовников.*

4 вересня 1926 р. *народився заслужений парашутист-випробувач, Герой Радянського Союзу Є.М.Андреєв.*

4 вересня 1948 р. *здійснив перший політ реактивний винищувач Як-30, С.М.Анохін.*

4 вересня 1952 р. *народився заступник керівника Федерального космічного агентства (2004-2010) В.П. Ремішевський.*

4 вересня 1955 р. *народився начальник Головного управління виховної та соціально-психологічної роботи Збройних Сил України О.В.Копаниця.*

4 вересня 1975 р. *при Харківському авіаційному заводі створено дельтапланерний клуб "Лілієнталь". День створення ЗАТ "Авіафірма "Лілієнталь".*

5 вересня 1929 р. *народився військовий льотчик, льотчик-космонавт, двічі Герой Радянського Союзу, почесний член Міжнародної академії астронавтики А.Г.Ніколаєв.*

5 вересня 1931 р. *у Запоріжжі у складі 18-ї авіабригади Українського воєнного округу сформовані авіаційні майстерні (зараз – ДП МОУ "Конотопський авіаремонтний завод "Авіакон"", директор М.М.Лущенко).*

5 вересня 1932 р. *народився провідний конструктор КБТМ, спеціаліст у галузі СК, лауреат Ленінських премій І.Л.Козак.*

5 вересня 1936 р. *здійснив перший політ літак К-13 конструкції К.О.Калініна з АМ-34Ф.*

5 вересня 1952 р. *народився військовий льотчик, заступник начальника БП ВПС ЗС України (1997-2002) В.О.Алєксєєв.*

5 вересня 1961 р. *народився перший заступник начальника Головного квартирно-експлуатаційного управління ЗС України В.Б.Бондаренко.*

5 вересня 1966 р. *народився начальник служби радіоелектронної боротьби ВО(Б)ЗВ штабу Командування Повітряних Сил ЗС України підполковник О.А.Гуменний.*

6 вересня 1949 р. *на винищувачі МіГ-17 вперше досягнуто швидкості звуку (М=1,03 на висоті 8400 м) у польоті зі зниженням, І.Т.Іващенко.*

6 вересня 1937 р. *народився розробник космічної техніки Ю.А.Тихонов.*

6 вересня 1966 р. *народився заступник директора Департаменту утилізації компонентів ракетного палива та ракет і боєприпасів Міністерства оборони України В.І. Охрамович.*

6 вересня 1969 р. *народився командир Донецького зенітно-ракетного полку О.О.Василенко.*

6 вересня 1973 р. *народився командир Дніпропетровського зенітно-ракетного полку А.О.Бережний.*

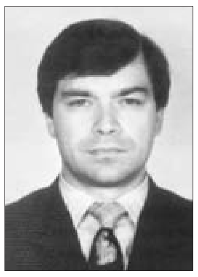
ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

3 – 9 вересня

7 вересня 1933 р. *народився начальник ЛВС ДКБ О.К.Антонова (1982-1987) І.Д.Бабенко.*

7 вересня 1947 р. *здійснив перший політ навчально-тренувальний літак Як-18, випущений Харківським авіазаводом.*

7 вересня 1954 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова О.В.Ткаченко.*

7 вересня 1955 р. *здійснив перший політ літак С-1 – прототип Су-7, О.Г.Кочетков.*

7 вересня 1959 р. *здійснив перший політ літак "105А" – прототип серійного бомбардувальника Ту-22, екіпаж Ю.Т.Алашеєва.*

7 вересня 1967 р. *було запущено супутник для біологічних досліджень в умовах невагомості та радіації "Біон-2".*

7 вересня 1969 р. *народився начальник Фінансового управління Генерального штабу Збройних Сил України Ю.В.Гулай.*

8 вересня 1914 р. *П.М.Нестеров у повітряному бою вперше в світі тараним ударом свого "Морана" збив літак супротивника "Альбатрос". Обидва пілоти загинули 26 серпня за ст.ст.).*

8 вересня 1922 р. *народилася військова льотчиця, Герой Радянського Союзу Н.Ф.Меклін (Кравцова).*

8 вересня 1963 р. *народився начальник штабу – перший заступник командира ПвК "Захід" ПС ЗС України В.Є.Шамко.*

8 вересня 1969 р. *на озброєння Військ ППО прийнято систему С-200В "Вега" з ракетами В-860В (В-860ПВ), "виріб 5В21В".*

8 вересня 2006 р. *в пам'ять про політ екіпажу В.П.Чкалова 1936 року здійснено наддальній безпосадковий переліт на Су-30 А.М.Квочура і С.В.Коростиєва за маршрутом Жуковський – о. Чкалова – Жуковський, 12417 км за 13 год із 5 дозаправленнями в польоті від Іл-78.*

9 вересня 1850 р. *народився конструктор літальних апаратів С.С.Неждановський.*

9 вересня 1913 р. *П.М.Нестеров на літаку "Ньюпор-IV" перший у світі здійснив "мертву петлю".*

9 вересня 1920 р. *створено Київський державний авіаційний завод "Авіант".*

9 вересня 1946 р. *народився голова правління корпорації "Укрінмаш" В.С.Дудко.*

9 вересня 1956 р. *народився військовий льотчик, льотчик-космонавт, Герой Радянського Союзу О.П.Арцебарський.*

9 вересня 1964 р. *здійснив перший політ дослідний екземпляр перехоплювача Е-155П (в серії – МіГ-25П), П.М.Остапенко.*

9 вересня 1971 р. *народився Військовий комісар Вінницького міського військового комісаріату Е.Д.Солтанов.*

9 вересня 1992 р. *Україна стала 172 країною – членом Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО).*

9 вересня 1992 р. *створено Науково-дослідний і виробничий центр аерокосмічної інформації "Природа" (ДНВЦ "Природа").*

Афганистан.

Антология вывода войск

Продовження. Початок у № 27-34.

Однако противоположная сторона (Пакистан, США) откровенно нарушала Женевские соглашения. Вооруженная оппозиция, пользуясь их поддержкой, пошла на обострение ситуации в стране. После сокращения численности советских войск, отвода некоторых афганских частей от границы с Пакистаном она создала там свои базы. Увеличилось количество перебрасываемых караванов с военными грузами. В сентябре – октябре 1988 года на территорию Афганистана прибыли 172 каравана с оружием, предназначенным для активизации боевых действий против госвласти. Пакистанские власти при этом выдавали специальные пропуска на автотранспорт и утверждали списки личного состава вооруженных групп… Для пополнения запасов стрелкового оружия и боеприпасов оппозиция переправляла в Пакистан захваченное у афганских частей тяжелое вооружение, где его обменивала или продавала пакистанским властям. Руководство оппозиции с помощью властей Исламабада всячески препятствовало возвращению беженцев. В лагерях Пакистана была развернута пропагандистская деятельность по пресечению возвращенческих настроений, вплоть до запугивания и публичных расправ. Не прекращалась засылка на территорию РА иностранных советников и специалистов для оказания помощи вооруженным отрядам мятежников. Значительную материальную, финансовую и советническую помощь мятежникам на территории Пакистана в это время оказывали Саудовская Аравия и США. США и Пакистан продолжали наращивать помощь мятежникам, одновременно оказывали давление на М.Горбачева в плане точного соблюдения графика вывода войск.

Военно-политическая обстановка в Афганистане после окончания первого этапа вывода советских войск повсеместно обострилась, особенно в центральных и северных районах, в провинциях Кабул, Кунар, Каписа, Бадахшан, вдоль коммуникации Кабул-Хайратон. Часть полевых командиров заняла выжидательную позицию и практически прекратила боевые действия. 175 отрядов и групп мятежников, общей численностью до 10 тыс. человек перешли на сторону госвласти, 206 отрядов и групп (8840 человек) подписали протоколы о прекращении огня, а 549 отрядов и групп (17240 человек) вступили с госвластью в переговоры. Правительственные войска в ходе боевых действий стремились избежать непосредственных столкновений с вооруженными бандформированиями. В частях и подразделениях росло дезертирство…

23 августа 1988 года мятежники захватили провинциальный центр Бамиан. В начале сентября стала осложняться обстановка в районе Кандагара, Заболи, Урузгана. В местах, где были расположены гарнизоны правительственных войск, оппозиция предпринимала меры к уменьшению роли и влияния системы народной власти, склоняя ее представителей к сотрудничеству. В ключевых районах страны мятежники поддерживали напряженность путем проведения обстрелов гарнизонов, административных центров, военных и промышленных объектов. Моджахеды создавали запасы оружия и боеприпасов, усиливали свои отряды и группы. Одновременно наносили удары по объектам советских войск, в том числе сторожевым заставам и постам.

Мятежники продолжали поиск новых форм и методов борьбы с государственной властью в условиях вывода советских войск. Реально оценивая возможности на перспективу, оппозиция не ставила задачу немедленного захвата власти. Главной для нее была подготовка к действиям после завершения вывода советских войск из Афганистана.

Полевым командирам поступали директивы: не препятствовать возвращению 40-й армии в СССР; создавать запасы вооружения, боеприпасов, снаряжения и продовольствия; воздерживаться от вооруженных стычек между собой, проводить совместные операции против правительственных войск только в тех случаях, когда есть гарантия успеха.

Общая численность вооруженных отрядов оппозиции, действующих на территории РА, на конец 1988 года составила 4530 отрядов и групп, общей численностью 173 тыс. человек: из них наиболее активно действующих отрядов насчитывалось 1920 (численностью до 82,3 тыс. мятежников). Афганской оппозицией было сформировано 62 полка, из них 22 на территории Пакистана, остальные – в приграничных с Пакистаном районах (Кандагар, Пактия, Пактика, Нангархар, Кунар, Заболь) и некоторых других провинциях (Герат, Баглан).

Каждая оппозиционная партия имела свои полки: ИПА (Исламская партия Афганистана) – 40, ИОА (Исламское общество Афганистана) – 14. Наибольшая активность в подрывной деятельности вооруженных формирований отмечалась в провинциях: Кабул, Тахар, Бадахшан, Параван, Каписа, Вардак, Кунар, Нангархар, Пактия, Газни, Кандагар, округе Хост, на основных магистралях страны, где было сосредоточено около 70% общей численности мятежников. Психологическое давление, диверсии, экономический саботаж, вывод из строя транспортных коммуникаций, обстрелы военных частей, "слепые" обстрелы городов и другие методы оппозиции привели к дальнейшему обострению обстановки в стране. Дипломаты ряда стран покинули свои посольства в Кабуле.

Курс руководства РА на получение максимальной военно-экономической помощи от СССР, расширение боевых действий с участием 40-й армии и прекращение вывода войск

Советские войска несколько месяцев спустя должны были покинуть Афганистан. В штабах шла напряженная работа. К изменению военно-политической ситуации в стране готовилось и афганское руководство, но довольно своеобразно. Вместо принятия мер по повышению морально-психологического состояния и боеспособности личного состава вооруженных сил руководство страны взяло курс на их техническое переоснащение, стремясь получить от СССР как можно больше качественно новых образцов вооружения. Искусственно увеличивая штатную численность войск, афганцы подавали все новые и новые заявки на дополнительные поставки техники и оружия. И это несмотря на то, что значительное количество уже имеющегося вооружения и боевой техники в Вооруженных силах РА не использовалось.

Три министра (армия, МГБ, МВД) Вооруженных сил РА (Танай, Гулябзой и Якуби) выезжали в Москву, где встречались с М.Горбачевым, представив заявки на поставку техники и вооружения на сумму 1,2 млрд. рублей. Все просьбы афганцев были рассмотрены и приняты к исполнению. Максимально удовлетворялись и другие просьбы, заявки. Создавались трехмесячные запасы материальных средств в ключевых районах страны и на сторожевых заставах. Для этого в Афганистане работала специально созданная оперативная группа Генерального штаба ВС СССР. Трехмесячные запасы были созданы в Джелалабаде, Гардезе, Кандагаре, Шинданде, Герате, Кабуле, Джабаль-Уссарадже, Баглане, Пули-Хумри и Мазари-Шарифе. Всего заложили 85.061,9 тонн различного имущества и боеприпасов. Но каждый раз, поблагодарив за помощь, афганские руководители тут же обращались с новыми просьбами как по поставке новых партий вооружения и боеприпасов, так и по расширению боевых действий с участием 40-й армии. Экономическую помощь они воспринимали как должное, а сокращение участия советских войск в боевых операциях – с явным неудовлетворением. Уж больно понравилось загребать жар чужими руками! Участились всевозможные претензии, высказываемые афганскими должностными лицами в отношении солдат и офицеров ОКВС, а также стало открыто проявляться скептическое отношение к советским военным советникам.

Однако, несмотря на все это, Москва довольно своеобразно реагировала: увеличивала поставки из СССР техники и вооружения, перебросила в октябре в Афганистан советский ракетный дивизион Р-300 (РК 9К72 "Скад"). Он разместился на окраине Кабула недалеко от штаба 40-й армии и начал наносить ракетные удары ракетами 8К14 по базам и скоплениям мятежников вблизи афгано-пакистанской границы. Руководство НДПА хотело заполучить в свое распоряжение ракетные комплексы и обратилось с просьбой оставить их афганским вооруженным силам после вывода советских войск с территории РА.

По личному указанию М.Горбачева в середине ноября 1988 года в Кабуле находилась правительственная комиссия во главе с секретарем ЦК КПСС О.Баклановым. Вместе с ним прибыла группа компетентных ответственных работников. Они проработали все аспекты проблем, стоящих перед афганскими вооруженными силами, наметили меры, необходимые на завершающем этапе вывода советских войск, с целью максимального снижения потерь. Во время работы делегации афганская сторона вновь высказала просьбы о дополнительных поставках вооружения, боеприпасов, другого специального имущества на сумму 2,1 млрд. рублей. Как говорится: "аппетит приходит во время еды!" Такое количество оружия афганцы не могли при всем желании использовать, но они стремились создать запасы по принципу "на всякий случай, пусть будет!" Эта позиция объяснялась тем, что афганцы рассчитывали получить технику и вооружение на безвозмездной основе (бери, пока дают!) Заявка афганцев была принята к исполнению.

Далі буде.

Ігор Чичкань.
Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алексєєв.

В українській “Вікіпедії” розпочався “Місяць українського села”

Українські вікіпедисти закликають долучитися до редагування статей у “Вікіпедії” про теперішні та колишні села України в рамках “Місяця українського села”, який розпочався 20 серпня.

В Україні нараховується 28 450 сіл, і про кожне з них є окрема стаття в україномовному розділі “Вікіпедії”. Проте багато таких статей містить вкрай мало інформації. До того ж, в Україні зникла величезна кількість сіл – деякі були приєднані до більш крупних поселень, деякі – знищені під час воєн і не були відновлені, або були переселені як малоперспективні чи при будівництві різних промислових об’єктів.

Дописувачі української “Вікіпедії” з нагоди Дня незалежності України проводять “Місяць українського села” з метою покращення статей про існуючі села, а також написання та покращення статей про зниклі села України.

Тому українські вікіпедисти звертаються до істориків, краєзнавців, всіх небайдужих із закликом долучитися до “Місяця українського села”, який проходитиме до 17 вересня цього року. Це можна зробити, зареєструвавшись у “Вікіпедії” та перейшовши на сторінку місячника, де ви можете включити себе до списку його учасників, переглянути статті, які вже покращені, та побачити, яким чином це зроблено. Сміливо доповнюйте статтю про будь-яке українське село, після чого включіть її до списку статей, які покращені протягом місячника на сторінці цього проекту, а на сторінці обговорення доповненої вами статті поставте відповідний шаблон.

Кожен також може завантажити зроблені ним фотографії до “ВікіСховища” і таким чином допомогти в ілюструванні статей про села України.

При виникненні питань та при потребі допомоги у редагуванні “Вікіпедії” можна звернутися до користувачів, які готові надати пораду новачкам. Також в нагоді може стати посібник з редагування “Вікіпедії”, який розміщено на сайті громадської організації “Вікімедіа Україна”.

Долучіться до справи покращення статей про села України – зробіть свій внесок до розбудови якісного українського культурного та інформаційного продукту!

До кінця поточного року в Міжвідомчому суперкомп’ютерному центрі Російської академії наук (МСЦ РАН) буде запущена перша черга суперкомп’ютера, який після закінчення будівництва стане найбільш продуктивним в Росії, потіснивши з першого місця систему “Ломоносов”.

Російська академія наук побудує суперкомп’ютер потужністю 10 петафлопс

За словами заступника директора МСЦ РАН Бориса Шабанова, в рамках запуску першої черги суперкомп’ютера запрацюють дві стійки сумарною продуктивністю 2 петафлопс, чого вже буде достатньо для подолання результату “Ломоносова”. Фінальна версія системи, загальна вартість якої оцінюється в 2 млрд. рублів, буде нараховувати 54 стійки загальною продуктивністю не менше 10 петафлопс. “Однією з вимог до обчислювальних вузлів є відвід тепла від них всередині стійки тільки рідинним теплоносієм. Працювати цей суперкомп’ютер повинен під управлінням CentOS версії не нижче 6.2”, - наголошується в технічному завданні.

“Настає ера 10-петафлопсних машин. Ми освоюємо ці технології, переходимо на них. Наше завдання до кінця року – зробити дві перші стійки, після цього технологія дозволить в розумні терміни - протягом наступного року - за наявності достатніх капвкладень довести продуктивність до 10 петафлопс”, - повідомив “Известиям” Борис Шабанов.

Тим часом, робота над суперкомп’ютером такого класу ведеться в стінах компанії “Т-Платформи” для Московського держуніверситету. Система буде побудована із застосуванням водяного охолодження і запрацює в 2013-2014 роках.

Відповідно до актуальних світових рейтингів суперкомп’ютерів Топ-500, система “Ломоносов” посідає 22 місце. Крім неї, в рейтинг увійшли ще чотири російські суперкомп’ютери. Один з них знаходиться в МСЦ РАН, інший - в Південно-Уральському державному університеті, а ще два - в Курчатовському інституті. Лідирує американська система Sequoia, яка в тесті Linpack показала продуктивність 16,32 петафлопс.

Great Wall U310 – клавіатура і комп’ютер в одному корпусі

У продаж надійшов незвичайний настільний комп’ютер Great Wall U310, який з першого погляду зовсім неможливо відрізнити від клавіатури. І, тим не менш, у цьому компактному корпусі вмістилася системна плата з двоядерним процесором і всіма іншими складовими сучасного десктопа. Знайшлося місце і для жорсткого диска.

Комп’ютер Great Wall U310 має центральний процесор Atom D525 з запасів Intel, частота якого - 1,8 ГГц. У ньому передбачена вбудована відеокарта GMA 3150, яка і займається обробкою графічної інформації. За характеристиками розглянута клавіатура з цікавою “начинкою” цілком відповідає офісним настільним комп’ютерам, а в чомусь навіть перевершує їх. Оперативної пам’яті в неї всього 2 ГБ, але зате місткість жорсткого диска у формфакторі 2,5 дюйма складає 500 ГБ.

На корпусі Great Wall U310, крім стандартної QWERTY-розкладки, знаходиться блок цифрових клавіш, стереодинаміки, п’ять портів USB і вихід VGA для підключення до монітора. Є можливість використання навушників і мікрофона.

Не зовсім класичний комп’ютер Great Wall U310, творці якого надихалися легендарним ПК Commodore 64 1982 року, поставляється з попередньо встановленою операційною системою Linux Ubuntu. Однак ті, хто не дуже полюбляє альтернативні системи, може встановити на нього ОС сімейства Windows, навіть нову Windows 8, яка виходить 26 жовтня. Great Wall U310 в комплекті з модулем Wi-Fi 802.11 b/g/n оцінений в $ 260, і його продажі стартують у вересні без жодних обмежень.

Nikon COOLPIX P7700:
компактний універсал для фотоентузіастів

Прес-служба компанії Nikon Inc. заявила про розширення асортименту компактних цифрових камер з лінійки Performance (P) Series для вимогливих користувачів за рахунок випуску моделі COOLPIX P7700.

Новинка вагою 392 г укладена в чорний корпус з габаритами 119x73x51 мм. Вона оснащена 1/1 ,7-дюймовим CMOS-сенсором з ефективним дозволом 12,2 Мп і чутливістю від 80 до 1600 одиниць ISO (при бажанні цей показник можна збільшити до 6400 одиниць ISO). Апарат отримав об’єктив NIKKOR з 7,1-кратним оптичним зумом, який працює в діапазоні еквівалентних фокусних відстаней від 28 до 200 мм. За швидку обробку зображень відповідає процесор EXPEED C2. Для зручності візування і перегляду знятого матеріалу передбачено 3-дюймовий РК-дисплей, що відкидається та повертається, з роздільною здатністю 921 000 точок.

З інших технічних характеристик пристрою варто відзначити:

оптичний стабілізатор зображення;

систему 4-кратного цифрового збільшення;

внутрішню пам’ять об’ємом 86 МБ;

сумісність зі змінними накопичувачами стандартів SD / SDHC / SDXC (в тому числі з картами Eye-Fi X2, наділеними вбудованим модулем Wi-Fi);

наявність висувного спалаху;

можливість отримання цифрових фотографій у форматі JPEG або NRW (RAW) з максимальною роздільністю 4000x3000 пікселів;

підтримку безперервної фотозйомки зі швидкістю 8 кадрів в секунду (до 6 кадрів), 4 кадри в секунду (до 6 кадрів) або 1 кадр в секунду (до 30 кадрів);

здатність записувати відео з Full HD-роздільною здатністю 1920x1080 пікселів при частоті 30 кадрів в секунду разом зі стереозвуком;

інтерфейси USB 2.0 і HDMI;

літій-іонну акумуляторну батарею EN-EL14.

З повними специфікаціями продукту ви можете ознайомитися на сайті виробника. Ще треба сказати, що COOLPIX P7700 можна використовувати з такими фірмовими речами, як спалахи Speedlight, дистанційне керування ML-L3 для спуску кнопки затвора на відстані, кабель дистанційного керування MC-DC2, фільтри діаметром 40,5 мм і GPS-приймач GP-1.

У продаж описаний вище “цифровик” надійде в наступному місяці, причому для ринку США рекомендована роздрібна ціна на нього встановлена в розмірі $ 500.

Google запатентувала технологію “розумної” рукавички

Судячи з усього, окуляри доповненої реальності Project Glass від компанії Google - це тільки лише початок. Днями стало відомо, що пошуковий гігант запатентував “розумну” рукавичку Smart Glove, технологія якої описана в патенті “Seeing with your hand”.

Згідно з текстом патенту, Smart Glove доверху напхана електронікою. У неї – вбудовані камери, які розташовані на кінчиках пальців, компас, гіроскоп, акселерометр і декілька датчиків руху. Крім того, пристрій оснащений власним процесором, оперативною та вбудованою пам’яттю, а також підтримує бездротові комунікації. Харчування здійснюється за рахунок компактних акумуляторів, які розташовані навколо зап’ястя.

За допомогою камер з високою роздільною здатністю можна збільшувати зображення, одночасно робити кілька знімків або знімати відео в 3D, повідомляє UnwiredView. Крім того, завдяки програмному забезпеченню рукавичку можна буде використовувати спільно з окулярами доповненої реальності Project Glass. Так, наприклад, завдяки підтримці жестів через окуляри можна буде збільшити напис на рекламному щиті, перегорнути сторінку електронної книги або ж прямо в повітрі набрати повідомлення на віртуальній клавіатурі, а потім відправити його по електронній пошті.

На жаль, в даний час смарт-рукавичка від Google є лише патентом, а тому незрозуміло, коли американська корпорація збирається реалізувати свій проект. Втім, якщо врахувати, що ще рік тому окуляри Project Glass здавалися “дуже далеким майбутнім”, то цілком імовірно, що прототип “розумної” рукавички може бути випущений вже в недалекому майбутньому.

Виявлений перший в історії троянець для Linux і Mac OS X, що краде паролі

Компанія “Доктор Веб” повідомляє про появу першого кросплатформного бекдор, здатного працювати в операційних системах Linux і Mac OS X. Ця шкідлива програма призначена для крадіжки паролів від ряду популярних інтернет-додатків. BackDoor.Wirenet.1 - перший у своєму роді троянець з подібною функціональністю, здатний одночасно працювати в цих операційних системах.

Механізм розповсюдження цього троянця, доданого в вірусні бази Dr.Web під ім’ям BackDoor.Wirenet.1, ще з’ясовується. Ця шкідлива програма є бекдор, здатним працювати як в операційній системі Linux, так і в Mac OS X. У момент запуску BackDoor.Wirenet.1 створює свою копію в домашній теці користувача. Для взаємодії з командним сервером, розташованим за адресою 212.7.208.65, шкідлива програма використовує спеціальний алгоритм шифрування Advanced Encryption Standard (AES).

Сторінку підготував Сергій Фурдик.

Тенісний турнір до Дня незалежності України об'єднав авіаторів трьох країн

Протягом чотирьох днів, з нагоди Дня незалежності України, на кортах Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону проходив другий Міжнародний турнір з великого тенісу на Кубок командувача Повітряних Сил Збройних Сил України.

Участь у змаганнях взяли 70 чоловіків та жінок віком від 19 до 75 років. Вони представляли команди Головного управління розвідки Міністерства оборони України, структурних підрозділів Генерального штабу та усіх видів Збройних Сил України, Житомирського військового інституту й тенісних клубів Вінниччини.

– У заході, – розповідає директор турніру, головний спеціаліст відділу міжнародного військового співробітництва Командування Повітряних Сил Збройних Сил України Петро Майданюк, – крім громадян України, призові місця виборювали і військовослужбовці Повітряних сил Республіки Польща та Військово-повітряних сил Республіки Індія.

Якщо представників тенісних клубів Вінниччини навчають досвідчені тренери, то військові, як правило, самоучки. Тільки безмежне бажання постійно зростати та вдосконалювати власну майстерність надихало на спортивний азарт та боротьбу. І як результат – призові місця у турнірі.

Протягом змагань бали нараховувалися в загальну суму команди у всіх вікових групах. За кожну перемогу учасники отримували два очки. Особиста та командна першість визначалася за найбільшою сумою очок.

У загальнокомандному заліку чемпіоном стала збірна Повітряних Сил України. Срібло дісталось полякам.

В одиночному розряді серед жінок першою стала Людмила Михалевська з команди Повітряних Сил Збройних Сил України.

Перші місця в одиночному розряді серед чоловіків здобули: Юрам Емануїлов (до 35 років, збірна Вінниці), Олексій Дубовий (35-44 роки, збірна Вінниці), Педа Тамаш (45-54 роки, команда Повітряних сил Республіки Польща), Валерій Ренсевич (55-64 роки, команда Генерального штабу Збройних Сил України), Олександр Сурін (65+ років, команда Повітряних Сил Збройних Сил України).

В командному заліку перші місця здобули: Міхель Мазур та Педа Тамаш (до 90 років, команда Повітряних сил Республіки Польща), Сергій Бойко та Мирослав Іжевський (90-104 роки, тенісний клуб "СМЕШ").

Третє місце в одиночному розряді серед чоловіків здобув Володимир Татарін (до 35 років, команда ЖВІ НАУ).

Військово-повітряний аташе при Посольстві Республіки Індія в Україні полковник Ашутош Лал пообіцяв учасникам змагань, що наступного разу привезе більш сильну команду, яка обов'язково здобуде парочку призових місць. Хоча цього разу команда Військово-повітряних сил Республіки Індія і не виборола медалей, але це ж не головне. Головне – участь і, звичайно, нові друзі.

А ось польська команда виявилася досить сильним спортивним супротивником. Зазначу, що керівництво Повітряних сил Республіки Польща до хобі своїх підлеглих ставиться досить серйозно, всіляко його підтримуючи. Як приклад: офіцери прилетіли на цьогорічний турнір літаком. Ділячись своїми враженнями про змагання, капітан команди майор Славомір Стасяк звернув увагу на високий рівень підготовки заходу та майстерність українських учасників. Запевнив, що наступного року польські тенісисти знову візьмуть участь у турнірі. Адже для кожного учасника це досвід, обмін вміннями і, звичайно, професійне зростання.

– Великий теніс знаходить своїх прихильників у Збройних Силах, їхня кількість невпинно зростає з кожним днем. Тому ми й надалі популяризуватимемо цей вид спорту серед військовослужбовців та працівників Збройних Сил України, – зазначив перший заступник командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Сергій Дроздов.

– Я вважаю, що міжнародний турнір пройшов досить вдало. Цей вид спорту лише знаходить своїх прихильників у Збройних Силах, та кількість їх невпинно зростає з кожним днем. Ми й надалі популяризуватиме великий теніс серед військовослужбовців та працівників Збройних Сил України.

Руслан Лінник.
Фото автора.

Три кубки на Коротичі

Кубок Дружбы
Международный турнир
Точность приземления

У Харківській області, на аеродромі "Коротич" Харківського аероклубу ім. Валентини Гризодубової Товариства сприяння обороні України, відбулися одразу декілька міжнародних спортивних змагань з парашутних видів спорту. У цих заходах узяли участь понад 60 спортсменів з України, Республіки Білорусь та Російської Федерації.

Протягом чотирьох днів у небі Слобожанщини успішно проведено Відкритий турнір на точність приземлення "Кубок дружби", 10-й Кубок пам'яті Героя України Василя Мельникова з групових стрибків на точність приземлення та 15-й Кубок имени К.О.Калинина з класичного парашутизму. Призові місця та чемпіонські звання спортсмени виборювали як у складі 8 команд, так і в особистому заліку. Україну на змаганнях вже традиційно представляли мешканці Харківської, Донецької, Луганської та Вінницької областей, а також Автономної Республіки Крим. При цьому значний відсоток українських спортсменів склали військовослужбовці Збройних Сил та Державної прикордонної служби України.

За умовами змагань, парашутисти-"снайпери", як їх прийнято називати, стрибали з різних висот до 1000 метрів та виконували спеціальні вправи. Десантування проводилося з борту літака Ан-2. Одне із головних завдань полягало у влученні ногами в центр двометрового кола, розташованого на землі. За всі дні змагань було здійснено майже півтисячі стрибків як пробних, так і на залік.

Одне із змагань – 10-й Кубок пам'яті Героя України сержанта Василя Мельникова, якого навіки внесено до списків військовослужбовців 95-ї аеромобільної бригади. Тому цілком зрозуміло, що під час відкриття цього військово-патріотичного заходу перед спортсменами виступили мати загиблого десантника Неллі Мельникова та офіцери військової установи.

– Мій молодший син Василь загинув, рятуючи життя іншому солдату, коли вони здійснювали стрибки з парашутом. Колись він теж відвідував цей харківський аеродром, брав участь у подібних змаганнях… , – зазначила жінка.

За підсумками Відкритого турніру на точність приземлення "Кубок дружби" перше місце дісталося збірній Харківського аероклубу ім. Валентини Гризодубової ТСОУ. Кубок пам'яті Героя України Василя Мельникова отримала чоловіча команда Луганського авіаційно-спортивного клубу ТСОУ.

Менш поблажливою під час проведення "геройського" кубка фортуна була по відношенню до українських жінок. Перше місце присудили білоруській жіночій збірній, друге – росіянам, а третє – інтернаціональній україно-російській команді "Дівчата".

Загалом, наші співвітчизники здобули 3 золоті медалі, 1 – срібну та 3 бронзових нагороди.

Дмитро Горбунов.
м. Харків.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Урєтій.
Черговий по номеру: Ю. Ігнат.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Тир. 3400 (на місяць) Зам. № 122231.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

"НІ ПУХУ, НІ ПЕРА!"

Про що повинен знати кожен мисливець

Цього сезону не всім мисливцям пощастило, адже у багатьох південних регіонах України відкриття сезону полювання на пернатих відтерміновали. Корективи внесла суха спекотна погода: "Достатньо лише іскри чи недопалка, аби згорів цілий лісовий масив", – щоразу попереджають МНС-ники, визначаючи потенційно небезпечні ділянки та регіони.

Поділля така заборона оминула, і вже в суботу, 11 серпня, вінницькі птахи принишкли у своїх гніздах, бо по їх душі зібралася сила-силенна досвідчених мисливців, які ще в січні, після полювання на чотирилапих, зачохлили рушниці.

Вдало розпочали сезон і члени Товариства військових мисливців та рибалок, яке очолює Леонід Клембовський. За його словами мисливці полюбляють полювати на пернатих. По-перше, це відкриття нового сезону, по-друге, воно більш цікаве і захоплююче. По-третє, шанси на здобуття трофею ростуть у рази, в порівнянні із полюванням на тварин. Пернатої здобичі поблизу водойм достатньо, тоді як зайця чи лисицю за цілий день бродіння можна й не угледіти.

Тож котрій птиці цієї осені варто стерегтися мисливців? Перелік пернатих, яких дозволено відстрілювати у період з 11 серпня по 25 листопада, досить великий, однак основною здобиччю любителів дичини традиційно залишається качка. Нерідко мисливці добувають диких гусей, нирків, перепілок, куликів, лисок та інших. Наприклад, за один день полювання кожному дозволяється підстрелити до 5 качок, 1 гуся, 6 лисок, 10 диких голубів, 15 перепілок, 1 фазана. Власне, із останньою у нашому переліку, радужною птицею, в недосвідчених мисливців можуть виникнути проблеми. Перш ніж цілитися в фазана, треба визначити його стать, бо дозволяється вполювати лише півнів. Початківцям, які налаштувалися на цю птицю, мабуть, слід "поритися" в Інтернеті, або ж … сходити в зоопарк.

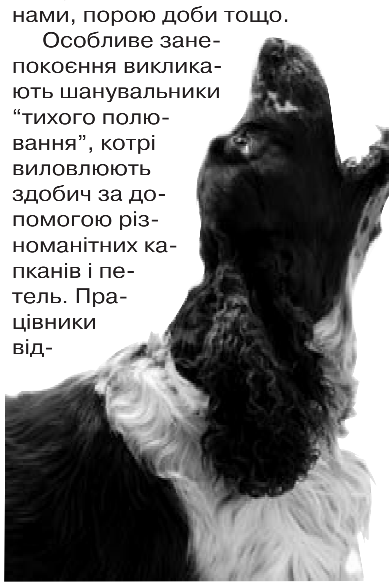
Дні полювання зазвичай встановлюють мисливські товариства. Як правило, це вихідні – субота та неділя. Товариство військових мисливців та рибалок додало до цих днів ще й середу. Тепер його члени зможуть насолоджуватись улюбленим заняттям тричі на тиждень і робитимуть це в своїх угіддях, поблизу села Петрик.

Мабуть, зайвим буде казати, що кожен мисливець повинен мати з собою відповідний пакет документів. Дозвільні папери – стандартні для всіх, відрізняється лише плата за відстріл тої чи іншої здобичі. Це так звані "відстрільні картки". Їх вартість визначена мисливськими товариствами. Скажімо, ТВМР встановило для своїх членів такі ціни: 40 гривень коштує добова картка на качку, а от за полювання на фазана доведеться розщедритись на цілу сотню. Кошти, відповідно, йдуть на відновлення природних ресурсів, флори та фауни.

Порядні мисливці просять не плутати їх з браконьєрами. Для них полювання – це швидше стан душі, відпочинок, спілкування. Інша річ – браконьєри, які використовують заборонені законодавством методи відстрілу дичини. Вони не мають ні дозволів на зброю, ні карток для відстрілу, нехтують сезонними заборонами, порою доби тощо.

Особливе занепокоєння викликають шанувальники "тихого полювання", котрі виловлюють здобич за допомогою різноманітних капканів і петель. Працівники відповідних медичних служб неодноразово наголошували, що м'ясо тварин, виловлених таким способом, вживати в їжу не можна, оскільки воно містить небезпечні для здоров'я людини речовини.

Мисливські товариства навіть захищають свої угіддя від таких "промисловців" і дуже шкодують, що наше законодавство дещо лояльне до браконьєрів. До речі, за незаконне полювання передбачена адміністративна відповідальність громадян згідно із ст.85 КУ про адміністративні порушення і тягне за собою штраф від 6 до 60 неоподаткованих мінімумів. А якщо особа вчинила таке порушення повторно, то передбачена і кримінальна відповідальність. Покарання залежить від важкості злочину і його наслідків.

Тому кожен щирий мисливець повинен знати не лише де сидить фазан, а й де пристрастився браконьєр, бо з такими темпами скорочення популяції тварин та пернатих мисливці стрілятимуть не по качках, а по пляшках.

Дотримується такої думки і голова одного з вінницьких колективів Товариства військових мисливців та рибалок Василь Коваленко. Він – мисливець зі стажем, як і всі, з нетерпінням чекав початку сезону.

– Основний трофей – качка, – каже Василь. – Вони добре плодяться і нічого особливо не загрожує їхній популяції. На полювання беремо собак, манки, різні засоби для маскування.

За словами Василя Коваленка, особливо важко вполювати дику гуску. Небагато мисливців можуть похизуватися таким трофеєм, адже цей птах надзвичайно чутливий. Він злітає з води рановранці, летить пастися на поля і ввечері повертається на місце. Власне, зранку і ввечері найкращий час для влучного пострілу.

Одним з найбільш захоплюючих видів полювання є полювання з собакою. Тут чотирилапий виконує найважливіші функції, він здатен переслідувати і ловити здобич, а також доставляти її господареві і, згодом, отримати свою трофейну кісточку…

Для полювання, наприклад, на качок, можна використовувати різні породи собак. Для цього підходять як лайки, так і сетери, і навіть звичайні дворняги. Справжніми чемпіонами у цьому виді полювання є спаніелі.

Василь Коваленко радить мисливцям-початківцям триматися поближче до професіоналів. Вони чогось таки навчать, залюбки розкажуть про усі тонкощі та премудрості мисливського мистецтва, а в разі потреби, допоможуть не вскочити в халепу.

Тож, як кажуть мисливці, "Ні пуху, ні пера!"

Юрій Ігнат.
Фото автора.

НОВОВВЕДЕННЯ

І знову – до школи!

З 1 вересня 2013 року в усіх школах України з 5-го класу буде викладатися друга іноземна мова. Про це, як повідомляє УНІАН, на брифінгу в Харкові розповів міністр освіти і науки, молоді та спорту Дмитро Табачник.

За його словами, з 2013 року з 5 класу буде викладатися друга іноземна мова, а вже з 1 вересня цього року у всіх школах України з 1 класу буде викладатися іноземна мова і з 2-го - інформатика як окремий предмет.

"Якщо говорити про серйозні зміни, які дійсно історичні, те, що комісар Євросоюзу назвав лінгвістичною революцією і чого не помічає наша преса, що ми в цьому році вперше переходимо на викладання іноземної мови з першого класу, що ми тепер обов'язково інформатику в XXI столітті будемо викладати як предмет у всіх 20 тисячах шкіл з другого класу, і з п'ятого класу почнемо другу іноземну мову, але це з 1 вересня 2013 року", - сказав Табачник.

Він зазначив, що в початковій школі іноземну мову та інформатику викладатимуть в ігровій формі.

Також додав, що в програмах школи не менш ніж 50% навчального часу будуть займати природничі дисципліни - фізика, математика, астрономія, хімія тощо.

Окрім того, для учнів 6-8 класів київських шкіл впровадять факультатив, на якому фахівці навчатимуть дітей зберігати тепло. Про пілотний проект із впровадження уроку "Про теплопостачання та теплозбереження для майбутнього споживача" розказав начальник Головного управління енергетики, енергозбереження та енергоефективності В'ячеслав Лісовик.

"Мета проекту – виховати відповідального і свідомого майбутнього споживача. У результаті навчання слухачі факультативу самостійно проведуть нескладні енергоаудити шкіл. Результат проекту – визначити школу-переможницю та впровадити у ній проектні пропозиції учнів", – сказав Лісовик.

Нагадаємо, що упродовж 2011 року до оперативного моніторингу енергоспоживання було підключено близько 400 закладів освіти. Ці установи систематично надають інформацію щодо споживання теплової електроенергії, холодної та гарячої води.

"Система оперативного моніторингу забезпечує ефективність використання енергоресурсів шляхом оперативного аналізу та контролю і створює основу для впровадження пілотних енергозберігаючих проектів в бюджетній сфері міста. Так, економія бюджетних коштів під час зимових канікул 2011-2012 року склала близько 1,3 млн. грн., протягом весняних – 4,3 млн. грн.", – додав В'ячеслав Лісовик.